KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА“

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 247. V. 1937 — Kuusipäivän 2:nen päivä — Tiistaina joulukuun 14 p:nä

"Tämä on mainio laki, toverit. Deputaatin on tiedettävä, että hän on kansan palvelija, että hän on kansan lähetti Korkeimpaan Sovettiin ja että hänen on kuljettava sitä linjaa, minkä kansa on hänelle osoittanut nakaasissaan".

(I. V. Stalin)

Toveri I. V. STALININ puhe

Moskovan kaupungin Stalinskin vaaliokrugan valitsijoiden vaalienedellisessä kokouksessa Suuressa Teatterissa joulukuun 11 päivänä v. 1937

Puheenjohtaja. Puheenvuoro annetaan kandidaatillemme toveri Stalinille.

Toveri Stalinin ilmestymisen tribunalle valitsijat ottavat vastaan myrskyisin kunnianosoituksin, mitkä jatkuvat useita minuutteja. Suuren teatterin koko sali seisoen tervehtii toveri Stalinia. Salista alinomaan kuuluu huudahduksia: "Eläköön suuri Stalin, hurraa!", "Maailman kaikkein demokraattisimman Sovetti-Konstitutsion luojalle toveri Stalinille, hurraa!", "Eläköön koko maailman sorrettujen johtaja, toveri Stalin, hurraa!".

Stalin. Toverit, totta puhuen, minulla ei ollut aikomus esiintyä. Mutta kunnioitettava Nikita Sergejevitshimme, voidaan sanoa, väkipakolla toi minut tänne kokoukseen: pidä, sanoi, hyvä puhe. Mistä puhuisin, nimenomaan minkälaisen puheen pitäisin? Kaikki, mitä oli sanottava ennen vaaleja, on jo sanottu ja toistettu johtavien toveriemme Kalininin, Molotovin, Voroshilovin, Kaganovitshin, Jezhovin ja monien muiden vastuunalaisten toverien puheissa. Mitä vielä voitaisiin lisätä näihin puheisiin?

Tarvitaan, sanotaan, selityksiä vaalikamppailun muutamista kysymyksistä. Minkälaisia selityksiä, minkälaisista kysymyksistä? Kaikki, mitä oli selitettävä, on jo selitetty ja useaan kertaan selitetty bolshevikien puolueen, kommunistisen nuorisoliiton, Ammattiliittojen Yleisliittolaisen Keskusneuvoston, Osoaviahimin, Fyyskulttuuriasiain komitean tunnetuissa vetoomuksissa. Mitä vielä voitaisiin lisätä näihin selityksiin?

Tietenkin, voitaisiin pitää semmoinen kevyt puhe kaikesta ja eikä mistään **(kevyttä naurua).** Mahdollisesti, sellainen puhe huvittaisi yleisöä. Sanotaan, että mestareita tällaisten puheiden alalla on ei ainoastaan siellä, kapitalistisissa maissa, mutta myöskin meillä, sovettimaassa **(naurua, suosionosoituksia).** Mutta, ensiksikin, minä en ole mestari sellaisten puheiden alalla. Toiseksi, kannattaako meidän harrastaa huvitteluasioita nyt, kun kaikilla meillä, bolshevikeilla, kuten sanotaan, on "työtä kädet täynnä". Minä ajattelen, ettei kannata.

On selvää, että tällaisissa oloissa et hyvää puhetta pidä.

Ja kuitenkin, koska minä olen noussut tribunalle, tietenkin, tulee kumminkin sanoa vaikka edes jotakin **(voimakkaita suosionosoituksia).**

Ennen kaikkea minä haluaisin lausua kiitoksen **(suosionosoituksia)** valitsijoille siitä luottamuksesta, mitä he ovat osoittaneet **(suosionosoituksia).**

Minut esittivät deputaattikandidaatiksi ja sovettipääkaupungin Stalinskin okrugan vaalikomissi rekisteröi minut deputaattikandidaatiksi. Se on, toverit, suuri luottamus. Sallikaa minun lausua teille syvä bolshevistinen kiitos siitä luottamuksesta, mitä te osoititte bolshevikien puolueelle, jonka jäsenenä minä olen, ja henkilökohtaisesti minulle, tämän puolueen edustajana **(voimakkaita suosionosoituksia).**

Minä tiedän, mitä merkitsee luottamus. Se, luonnollisesti, asettaa minulle lisävelvollisuuksia ja, näin siis, uuden, lisävastuun. Mutta mikäs siinä, meillä, bolshevikeilla, ei ole tapana kieltäytyä vastuunalaisuudesta. Minä otan sen vastaan mielihalulla **(myrskyisiä jatkuvia suosionosoituksia).**

Omasta puolestani minä tahtoisin vakuuttaa teille, toverit, että te voitte varmasti luottaa toveri Staliniin **(myrskyisiä, kauankestäviä kunnianosoituksia. Huudahdus salista: "Ja me kaikki seuraamme toveri Stalinia!")** Voitte luottaa siihen, että toveri Stalin kykenee täyttämään velvollisuutensa kansan edessä **(suosionosoituksia),** työväenluokan edessä **(suosionosoituksia),** talonpoikaiston edessä **(suosionosoituksia),** intelligenssin edessä **(suosionosoituksia).**

Edelleen, minä tahtoisin, toverit, tervehtiä teitä lähestyvän yleiskansallisen juhlan, Sovettiliiton Korkeimman Sovetin vaalipäivän johdosta **(voimakkaita suosionosoituksia).** Edessä olevat vaalit, ne eivät ole yksinkertaisesti vain vaalit, toverit. Ne ovat todellakin työläistemme, talonpoikiemme, intelligenssimme yleiskansallinen juhla **(myrskyisiä suosionosoituksia).** Milloinkaan maailmassa ei ole vielä ollut tällaisia todella vapaita ja todella demokraattisia vaaleja, ei milloinkaan! Historia ei tunne toista tällaista esimerkkiä **(suosionosoituksia).** Asia ei ole siinä, että meillä tulevat olemaan yleiset, yhtäläiset, salaiset ja välittömät vaalit, vaikka sillä jo sellaisenaan on suuri merkitys. Kysymys on siitä, että yleiset vaalit tulevat meillä suoritetuiksi vapaimpina vaaleina ja kaikkein demokraattisimpina vaaleina verrattuna maailman minkä maan vaaleihin tahansa.

Yleisiä vaaleja suoritetaan ja niitä on suoritettu joissakin kapitalistisissakin maissa, niinsanotuissa demokraattisissa. Mutta minkälaisissa olosuhteissa siellä vaalit suoritetaan? Luokkayhteentörmäyksien olosuhteissa, luokkavihan olosuhteissa, olosuhteissa, jolloin kapitalistit, kartanonherrat, pankkiirit ja kapitalismin muut haikalat painostavat valitsijoita. Ei voida nimittää sellaisia vaaleja täysin vapaiksi ja täysin demokraattisiksi vaaleiksi, vieläpä vaikka ne ovat yleiset, yhtäläiset, salaiset ja välittömät.

Meillä, meidän maassamme, päinvastoin, vaalit suoritetaan kokonaan toisissa oloissa. Meillä ei ole kapitalisteja, ei ole kartanonherroja, näin siis, ei ole myöskään omistavien luokkien painostusta omistamattomia kohtaan. Meillä vaalit suoritetaan työläisten, talonpoikien, intelligenssin yhteistyöskentelyn olosuhteissa, heidän keskinäisen luottamuksensa olosuhteissa, minä sanoisin, keskinäisen ystävyyden olosuhteissa, sillä meillä ei ole kapitalisteja, ei ole kartanonherroja, ei ole riistoa ja eikä ole, oikeastaan, kuka painostaisi kansaa, saadakseen vääristetyksi sen tahdonilmauksen.

Kas tämän vuoksi ovat vaalimme koko maailmassa ainoat todella vapaat ja todella demokraattiset **(voimakkaita suosionosoituksia).**

Tällaiset vapaat ja todella demokraattiset vaalit voivat syntyä ainoastaan sosialistisen järjestyksen riemuvoiton pohjalla, ainoastaan sen pohjalla, että meillä yksinkertaisesti ei ainoastaan rakenneta sosialismia, vaan se on jo tullut elämään, kansan jokapäiväisiin elinoloihin. Noin 10 vuotta sitten olisi voitu väitellä siitä, voidaanko meillä rakentaa sosialismi vai eikö. Nyt se ei enään ole väittelykysymys. Nyt se on jo tosiasioiden kysymys, elävän elämän kysymys, elinolojen kysymys, mikä tunkeutuu kansan kaikkeen elämään. Tehtaissamme työskennellään ilman kapitalisteja. Työtä johtavat kansan keskuudesta lähteneet ihmiset. Tätä nimitetäänkin meillä sosialismiksi teossa. Pelloillamme työskentelevät maan raatajat ilman kartanonherroja, ilman kulakkeja. Työtä johtavat kansan keskuudesta lähteneet ihmiset. Tätä nimitetäänkin meillä sosialismiksi elinoloissa, tätä nimitetäänkin meillä vapaaksi, sosialistiseksi elämäksi.

Kas tällä pohjalla syntyivätkin meillä uudet, todella vapaat ja todella demokraattiset vaalit, vaalit, joiden vertaisia ei ole ihmiskunnan historiassa.

Kuinkas tämän jälkeen voisi olla onnittelematta teitä yleiskansallisen riemujuhlan, Sovettiliiton Korkeimman Sovetin vaalipäivän johdosta! **(Koko salin myrskyisiä kunnianosoituksia).**

Edelleen minä tahtoisin, toverit, antaa teille neuvon, deputaattikandidaatin neuvon valitsijoilleen. Jos otamme kapitalistiset maat, niin siellä deputaattien ja valitsijoiden välillä ovat olemassa jonkinlaiset omalaatuiset, minä sanoisin, sangen omituiset suhteet. Niin kauan kuin jatkuvat vaalit, deputaatit liehittelevät valitsijoita, liehakoivat heidän edessään, vannovat uskollisuuttaan, antavat paljon kaikenlaisia lupauksia. Näyttää siltä, että deputaattien riippuvaisuus valitsijoista on täydellinen. Mutta heti kun vaalit tulevat suoritetuiksi ja kandidaatit muuttuvat deputaateiksi, — suhteet perinpohjin muuttuvat. Deputaattien entisen valitsijoista riippuvaisuuden asemesta tuleekin heidän täydellinen riippumattomuutensa. Neljän tai viiden vuoden ajan, t.s. uusiin vaaleihin asti, deputaatti tuntee itsensä täysin vapaaksi, riippumattomaksi kansasta, valitsijoistaan. Hän voi siirtyä yhdestä leiristä toiseen, hän voi kääntyä oikealta tieltä väärälle, hän voi sotkeutua muutamiin vehkeilyihinkin, millä ei ole täysin sopiva luonne, hän voi tehdä kuperkeikkoja, niin paljon kuin hän haluaa, — hän on riippumaton.

Voidaanko katsoa tällaiset suhteet normaalisiksi? Ei missään tapauksessa, toverit. Tämän seikan on huomioinut meidän Konstitutsiomme ja saattanut voimaan lain, minkä mukaan valitsijoilla on oikeus ennen määräaikaansa kutsua pois deputaattinsa, jos he alkavat kieräillä, jos he kääntyvät pois tieltä, jos he unohtavat riippuvaisuutensa kansasta, valitsijoista.

Tämä on mainio laki, toverit. Deputaatin on tiedettävä, että hän on kansan palvelija, että hän on kansan lähetti Korkeimpaan Sovettiin ja että hänen on kuljettava sitä linjaa, minkä kansa on hänelle osoittanut nakaasissaan. Kääntyi tieltä, valitsijoilla on oikeus vaatia uusien vaalien määräämistä, ja tieltä kääntyneelle deputaatille heillä on oikeus antaa matkapassi **(naurua, suosionosoituksia).** Se on mainio laki. Minun neuvoni, deputaattikandidaatin neuvo valitsijoilleen, on muistettava valitsijain tämä oikeus, — oikeus ennen määräaikaa kutsua pois deputaatti, valvoa deputaattejaan, kontrolloida heitä ja, jos he aikovat kääntyä oikealta tieltä, heittää heidät hartioiltaan, vaatia uusien vaalien määräämistä. Hallitus on velvollinen määräämään uudet vaalit. Neuvoni on — tulee muistaa tämä laki ja käyttää sitä tarpeen vaatiessa.

Vihdoin, vielä yksi deputaattikandidaatin neuvo valitsijoilleen. Mitä on yleensä vaadittava deputaateiltaan, jos ottaisimme kaikista mahdollisista vaatimuksista kaikkein elementaarisimmat vaatimukset?

Valitsijoiden, kansan on vaadittava deputaateiltaan, että he pysyisivät tehtäviensä tasolla, etteivät he työssään painuisi poliittisten poroporvarien tasolle, että he pysyisivät leniniläistyyppisten poliittisten toimihenkilöiden paikalla, että he olisivat yhtä selväpiirteisiä ja määrätietoisia toimihenkilöitä kuin Lenin **(suosionosoituksia),** että he olisivat yhtä pelottomia taistelussa ja säälimättömiä kansan vihollisia kohtaan kuin oli Lenin **(suosionosoituksia),** **että he olisivat vapaita kaikesta paniikista, kaikesta paniikintapaisestakin, kun asia alkaa mutkistua ja horisontissa alkaa näkyä jokin vaara, että** he olisivat yhtä vapaita kaikesta paniikinkaltaisesta kuin oli vapaa Lenin **(suosionosoituksia),** että he olisivat yhtä viisaita ja vakaita monimutkaisten kysymysten ratkaisussa, missä vaaditaan kaikinpuolista orientoitumista ja kaikkien plussien ja miinuksien kaikinpuolista huomioonottamista, kuin oli Lenin **(suosionosoituksia),** että he olisivat yhtä totuudenmukaisia ja rehellisiä kuin oli Lenin **(suosionosoituksia),** että he samalla tavalla rakastaisivat kansaansa kuin sitä rakasti Lenin **(suosionosoituksia).**

Voimmeko me sanoa, että kaikki deputaattikandidaatit ovat nimenomaan tämänlaatuisia toimihenkilöitä? Minä en sitä sanoisi. Kaikenlaisia ihmisiä on maailmassa, kaikenlaisia toimihenkilöitä on maailmassa. On ihmisiä, joista et sano, ken hän on, hyväkö hän on, vai huonoko, miehuullinenko, vai pelkuriko, onko hän loppuunasti kansan puolella, vai kansan vihollisten puolellako. On sellaisia ihmisiä ja on sellaisia toimihenkilöitä. Niitä on meilläkin, bolshevikien keskuudessa. Itse tiedätte, toverit, joka perheessä on oma rujonsa **(naurua, suosionosoituksia).** Tällaisista epämääräistyyppisistä ihmisistä, jotka pikemminkin muistuttavat poliittisia poroporvareja kuin poliittisia toimihenkilöjä, tällaisista epämääräisistä ihmisistä, muodottomista tyypeistä on hyvin osuvasti sanonut suuri venäläinen kirjailija Gogolj: "Ihmiset, sanoo, ovat epämääräisiä, eivät tuota, eivätkä tätä, et ymmärrä mitä lienevätkään ihmisiä, eivät kaupungissa Bogdaneja eivätkä kylässä Selifaneja" **(naurua, suosionosoituksia).** Tällaisista epämääräisistä ihmisistä ja toimihenkilöistä hyvin osuvasti sanotaan meillä kansan keskuudessa: "Onpahan vaan ihminen — ei kalaa, eikä lihaa" **(yleistä naurua, suosionosoituksia),** "ei jumalalle kynttilä, eikä pirulle hiilikoukku" **(yleistä naurua, suosionosoituksia).**

Minä en tahdo sanoa kaikella varmuudella, että deputaattikandidaattien keskuudessa (minä, tietenkin, suuresti pyydän heiltä anteeksi) ja toimihenkilöittemme keskuudessa on ihmisiä, jotka muistuttavat pikemminkin poliittisia poroporvareita, jotka luonteeltaan, olemukseltaan muistuttavat tämäntyyppisiä ihmisiä, joista kansan keskuudessa sanotaan: "ei jumalalle kynttilä, eikä pirulle hiilikoukku" **(naurua, suosionosoituksia).**

Minä haluaisin, toverit, että te systemaattisesti vaikuttaisitte deputaatteihinne, että te teroittaisitte heidän mieliinsä, että heidän on pidettävä muistissaan suuren Leninin jalo esimerkki ja että he kaikessa seuraisivat Leniniä **(suosionosoituksia).**

Valitsijoiden tehtävät eivät päädy vaaleihin. Ne jatkuvat Korkeimman Sovetin kysymyksessäolevan kokoonpanon olemassaolon koko ajan. Minä jo mainitsin laista, mikä antaa valitsijoille oikeuden ennen määräaikaa kutsua pois deputaattinsa, jos he kääntyvät pois oikealta tieltä. Siis, valitsijoiden velvollisuus ja oikeus on siinä, että he aina pitäisivät deputaattejaan kontrollinsa alla ja että he teroittaisivat heidän mieliinsä — ettei missään tapauksessa saa painua poliittisten poroporvarien tasolle, että he — valitsijat muistuttaisivat deputaateilleen, että heidän on oltava sellaisia kuin oli suuri Lenin **(suosionosoituksia).**

Tällainen on, toverit, toinen neuvoni teille, deputaattikandidaatin neuvo valitsijoilleen. **(Myrskyisiä, kauankestäviä, kunnianosoituksiksi muuttuvia suosionosoituksia. Kaikki nousevat seisomaan ja kääntävät katseensa hallituksen aitioon, jonne menee toveri Stalin. Kuuluu huudahduksia: "Suurelle Stalinille, hurraa!", "Toveri Stalinille, hurraa!", "Eläköön toveri Stalin, hurraa!", "Eläköön ensimmäinen leniniläinen — Liiton Sovetin deputaattikandidaatti — toveri Stalin! Hurraa!").**

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien Keskusvaalikomissin tiedonanto

Joulukuun 12 päivänä koko maassa valittiin deputaatteja SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin.

Väestö osoitti suurta aktiivisuutta ja järjestyneisyyttä. Vaalit alkoivat täsmälleen kello 6 aamulla.

Okrugoiden vaalikomissioiden tiedonannon mukaan, kaikkialla kello 16 mennessä oli jo äänestänyt valtava enemmistö valitsijoista.

Kello 12 yöllä vaalit päättyivät. Vaalialueiden ja -okrugoiden vaalikomissit alkoivat Liiton Sovetin ja Kansallisuuksien Sovetin kandidaattien puolesta annettujen äänten laskun.

Joulukuun 13 päivänä Keskusvaalikomissilla tulee olemaan mahdollisuus ilmoittaa SSSR:ssä Liiton Sovettiin ja Kansallisuuksien Sovettiin valituista deputaateista.

Ennakkotietojen mukaan SSSR:n kaupungeissa ja alueilla äänestykseen osallistui vähintäin 95 prosenttia valitsijoista.

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien Keskusvaalikomissi.

Joulukuun 12 päivänä suurella ilolla ja korkealla poliittisella nousulla ja aktiivisuudella maamme työtätekevät äänestivät bolshevikipuolueen ja kansamme parhaimpien edustajien puolesta

JUHLAMIELELLÄ

Missään muualla maailmassa kuin sosialismin maassa ei ole mahdollista sellainen seikka, että koko kansa: työläiset, talonpojat, intelligenssi olisivat samasta syystä samalla kertaa täydellisellä juhlamielellä. Meillä sosialistisessa roodinassa, työtätekevien suuressa isänmaassa tällaista tapahtuu usein. Ja kirkkaammin kuin koskaan ennen näkyi tämä SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien aikana.

Huolimatta siitä, että koko vaalien aattopäivän ja yön puhalteli Ääniseltä ankara vihuri ja tuiskutti lunta kuin helmikuussa ikään. Lumen valtavat puuvillapäärmeet koristivat kattojen räystäitä, ikkunain garniiseja ja kaikkea lumen pysähtymispaikaksi soveltuvaa. Lumivallit kokonaan peittivät talojen kivijalan, kohosivat paikoin puoliväliin ikkunaakin.

Mutta mitä ankarammalta näytti talvinen luonto, sitä kauniimmaksi kävi juhliva kaupunki. Lippujen purppura ja sähkölamppujen loiste puki Petroskoin juhlapukuun, punapurppura lumisella taustalla hohti entistä kirkkaampana ja sähköjen salamat lumipyryssä saivat aikaan sellaisen vaikutuksen, että tuntui kuin kulkisit talvisessa satulinnassa.

Myöhään aattoiltana läikehti Onegan tehtaan teräsvalimossa sula metalli, heittäen valimon lasiseen kattoon rauhattomia välähtelyjään. Mutta valuverstaan päädyssä kimaltelivat vaaleanpunaiset Iljitshin lamput, muodostaen kehoituksen käydä Korkeimman Sovetin vaaleihin.

Ja tätä kehoitusta kuuli koko äänestävä kansa kaupungissa.

Muutamille vaaliutshastkoille jo kello 3 aamulla kerääntyi valitsijoita odottamaan tilaisuutta saada ensimäisenä laskea bulletiininsa vaali-uurnaan. "Ensimäisiä" oli kaikkialla niin paljon, että 6:nnen vaaliutshastkan oven eteen jo puoli 6 aamulla oli kerääntynyt noin 300 valitsijaa.

Tämä utshastka — Kansantaiteen talo — olikin ehkä parhaiten koristettu. Jo eteishallissa kauniit lyhdyt suurine vaalipäivän numeroineen, sirppeineen, vasaroineen, tähtineen levittivät vienoa valoaan. Lastenkamarissa oli kuvakirjoja, paperia, värikyniä, leikkikaluja, lasten huonekaluja. Äänestäminen tapahtui hyvin; äänestäjien ilmeet olivat juhlallisia, iloisia.

Me neljä äänestäjää samasta perheestä päätimme myös olla "ensimäisiä" omalla vaalialueellamme. Nousimme ylös kello 5 aamulla. Mutta kun vilkaisimme ulos akkunasta, näimme, että vaalipunktillemme menee jo ihmisiä yksittäin, parittain, ryhmissä. Ja kun me tasan klo 6 saavuimme välskärikoululle, siellä oli jo äänestäjiä jonossa odottamassa äänestysbulletiineja.

Toimitimme tehtävämme, laskimme bulletiinit vaaliuurnaan, katselimme ihmisten iloisia kasvoja. Muutamien mieliä himmensi hiukan se seikka, että he olivat pukeutuneet parhaisiin vaatteisiinsa, mutta täällä ei päällysvaatteita riisuttukaan.

"Kandidaatit, joita minä äänestän, ovat kaikki kommunisteja, — huomautti muuan vanha valitsija. — Ja koska Stalinkin on kommunisti, tuntuu minusta omia kandidaattejamme äänestäessäni kuin äänestäisin minä Stalinia".

*

Pistäydyin vaalien päätyttyä yöllä klo 12 hallitustalossa. Täällä tov. Zolotova odotteli tietoja kaukaisemmista rajoneista. Monista jo olikin saapunut tietoja vaalien kulusta. Vieljärvi tiedoitti, että klo 8 illalla mennessä 90 prosenttia valitsijoista on käyttänyt äänioikeuttaan. Kanteleen säestyksellä tanssivat vanhat ukot ja mummot karjalaista kadrillia. Mieliala kaikkialla on korkea, eikä lumipyry, joka tukkosi tiet, ole kyennyt voittamaan äänestäjien tahtoa päästä aikanaan vaaliuurnalle. Soutjärvellä samaan aikaan mennessä 98,5 prosenttia valitsijoista on äänestänyt. Kantalahdessa 92 prosenttia. Tämän vaali-alueen 20:ssä utshastkassa vaaleihin osallistui 100 prosenttia valitsijoista.

Prosenttimäärää hiukan pienensi muutamissa Petroskoin vaaliutshastkoissa se, että eräitä nimiä oli viety luetteloon kahdesti, muutamia oli matkustanut pois kaupungista kokonaan merkitsemättä listoihin. Kun tällaiset "kuolleet sielut" ja vaikeasti sairaat laskettiin pois luetteloista, tuli osallistujien lukumäärä 9-ssä vaaliutshastkassa 99,25 prosenttia.

Näin yksi sisaruksista SSSR:n kansojen suuressa perheessä — Karjalan kansa, tämä luoteisen linnakkeen varma vartija — joulukuun 12 pnä osoitti, että se on kalliontiiviisti yhdistynyt kannattamaan sovettivaltiota ja kommunistista puoluetta. **Se äänesti yksimielisesti kommunistien ja puolueettomien liiton yhteisten kandidaattien puolesta** ja osoitti rajatonta uskollisuutta kommunismia, kommunistista puoluetta ja sen johtajaa — suurta Stalinia kohtaan. Juhlamielellä se kävi vaaleihin. Lujana, yhtenäisenä muurina seisten se on valmis puolustamaan onnellista roodinaamme sen kaikkia vihollisia vastaan.

Jalmari Virtanen.

А. Тимонен

Мама и пойга

Тайвас он келдане,
пухалдау вьюга,
и вилузех круачкедах
азкелехет.
Карьялан талвиста
бургуйста туулда
туннетах лапсет и
айгухизет.

Айгойн суау талвине
бургуне илда
и мўӧхäзех хуоменес
рускоттау.
Хäткеммäн полтетах
Лампасса тулда
и пагинат пертиссä
туртеттау.

Расскажиу мама
муйнайзта талвиэ,
муйнайзта бургуо
миэлехес той
Силлойн виэ Васькане
имекси сарвиэ,
кун мама се купчалла
парзия той.

Äйя оли лунда
и югиэт не паррет,
вилу да нäлгä —
виэрахина.
Иккунан трäпичäт,
тўхьязет оррет —
Васькалла лапсестус
кизуаяна.

Расскажиу мама,
куй лехмäне виэдих
купчалла велгоен
катандах.
Муйстау и Васька
куй плетиллä лўӧдих
купчалла руавосса
вайпунутта.

Äйя он бургу
Лумия кандан,
но энäммäн горюа
миэлихе эй.
Äйя он вуувет нўт
хўвўттä андан,
но парембуа виэлä он
иэссäнä пäйн.

Расскажиу Васька,
куй трактора руадау,
расскажиу уувеста
премиястах.
Саноу: „Нўт муйнозен
пууттехен куадау,
рахвас Сталинан
юохаттама".

„Партиэ и Сталин, —
пагизоу Васька, —
элоксех бохаттах
мейят нўт туоу.
Мейян, кен руадау,
мейян он азья:
Кембо нўт Советтах
Коркеймбах суау".

Куунделоу мама,
он пихалла бургу,
сейнäллä чуассузет
наксуттелоу.
Санелоу: „Пäйвä се
терäвäх тулгах —
тийян, кен Советтах
астускелоу".

Сулиу хиäн валита
омаста иэстäх
хäнет, кен рахваста
пуолистау,
Хäнет, кен Сталинан
неувоя куулоу
и рахвахан элоста
кохендау.

ДЕКАБРЯН КУУН 12 ПÄЙВА КЕНТ'ЯРВЕЛЛÄ

Муйнойн, сиййä он ё монда вуотта, пўхäнласкун айгах карьялайзисса кўлиссä весселӧйдих нуори рахвас хеболойлла аелемалла. Озаккахазет, кенеллä олдих хўвäт хевот, аюа чирхаттих питкин кўлäн дорогуа и весселӧйдих кайккех луадух: спэлä паятеттих, сойтеттих гармоникойлла да гитаройлла, сиэлä нейчўкäт иссуттих брихоен бокасса — да кайкен тäмäн айгах леннеттих чомат корьят куйн сийвиллä. Но мугойне весселўс да оза оли вайн бохатойлла, кумбазилла олдих хўвäт хевот и корьят. Кӧўхäт брихат истуттих кодилойн салмоен луона да качоттих абиэсти хўвäозазих. Да хейян тўтӧйллä оли брихоен иэссä хуйгиэ — минзе хейллä эй оллут хўвиэ хеболоя да корьиэ. Нейчўкäт иткеттих чуланойсса — микси хейян туатот эй войду андуа хейллä нийн äйя придуанойда, чтобы хўӧ олдайс пиäстў озаккахазиэн корьих аелемах да паяттамах? Ғоревой да аткала оли муйноне пўхäнласку.

Туас оли пруазниэкка, но эй пўхäнласку. Туас аелдих хевот да туас вилкеттих корьят, но тäмä аелус эй туонут ни кенен миэлех обидуа.

Кент'арвеллä, куй кого мейян суурессa советскойсса Союзасса, пруазнуйттих декабрян куун 12 пäйвўä выборойн пäйвäнä Верховнойх Советтах.

Суоваттана, декабря куун 11 пäйвäнä оли суури пургу. Пургузи муга, что эй нäгўнўт муада эйгä тайваста. Кодилойн салмолойхе аёй вьюга ўннäллизиэ киноксия.

Но рахвас эй виэртў муата. Сагиэн пургун сеяста пилкеттäў тулилоя. Кайккейн кирккахаммин палетах тулет МТС:ссä, сельсовиэтасса да школалла.

Но сиэлä эй палета ки лампат, а электричества. Энзи кердуа иэссäх Кент'арвеллä палеттих электричестват. МТС:н механикат отеттих ичеллäх заданиэ: Верховнойн Советан выборойх суате пидäў азуо электричества. И хўӧ выполниттих заданиэ. Эрäхиэн айгоен мäндўхўӧ рубиэу электричества паламах и колхозниккоен кодилойсса.

Кирккахасти палеттих и лампат 11 пäйвäнä декабрян кууда. Колхозниккоен кодилойсса он киирехтä. Парпатетах омбеленда машинат, чихистäх утюгат — колхозникат варустетах ичеллех хуомизекси уузиэ собиэ. Хуомена ведь он пруазниэкка.

А избирательной комиссиэ провериу избирательнолоя листоя.

Валгени декабря куун 12 пäйвäнä. Пургу он оллут да мäннўт. Вайн ўннäллизет киноксет оллах йиäдў. Паккайне пäйвä ноузоу селгиэнä.

Ё айгазех суау куулумах чиллизиэн чилинўä да кулгузиэн сойнда.

Кент'арвен школалла пäйн дробитах хуурдехен пейттäмäт хевот эри колхозойста. Корьязет оллах каунехет, вембелехиссä он рускиэт флагут да корьисса истуу рахваста нуориэ да ванхоя. Он пидäнўт парран кераллизиэ и нуориэ, кумбазет эрäхиэ айгоя туаксепäйн оллах паспортти суаду. Но кайкки оллах ўхтä весселäт. Туолла аяу хебо западнойн колхозаста. Флагу хейлахтелоу вембелехессä, кулгуне ёмботтау, бриха виäндäў гитаралла, а питкäпардане старикка паяттау:

Äйялди хўӧ шуутитах да нагретах, но избирательнойлла участкалла рожат муутутах вагавикси. Диэло он вагава. Ёгахине валиччия чуувствуйччоу, что хўӧ мäннäх валиччемах муаилман вагавимман муан, руадаиэн родинан коргехимбуа органуа, Верховнойда Советтуа.

Секретарян луона пиэнессä школан комнатасса эй ремахделе нагро да шууткат. Сийнä комнатасса олемма силлä миэлеллä, куйн мäнизиммä кäўмäх премиэдä монивуодехизеста ўлен югиэстä, но войтоккахаста руавоста.

Вот тулоу старикка Фокин, кумбане виэлä эрäхиэ минуттоя туаксепäйн вуотандакомнатасса плäсси. Нўт хиäн он вагава, саноу нимен, озуттау колхознойх книжках, суау бўллетенит да мäнӧў вуотиэлла эристеттўх комнаттах. Кедä хиäн сиэлä валиччоу, эммä тийя, но тийяммä, что старикка вуоттау омалда валитулдах виэлä весселеммäн да виэлä бохатамман элоксен юахаттамиста.

Хевот юостах. Корьят тäристäх. Но нўт эй оле пўхäнласку. Нўт корьисса истутах руадаят колхозникат, нўт паятетах да весселёйях кайкки руадаят, нўт весселäссä он рускиэ флагу да нўт ни кенеллä эй оле айидä. Ведь пруазниэкка оли выборойн пäйвä, 12 пäйвä декабрян кууда.

А. Тимонен.

Kansalaisoikeuksia käyttämässä

Joulukuun 12 päivänä aikaiseen aamulla alkoi Mashazerskaja kadulle virrata ihmisjoukkoa. Jokainen kiirehti käyttämään kansalaisoikeutensa. Jokaista intreseerasi ja halutti antaa äänensä mitä pikemmin SSSR:n Korkeimman Sovetin deputaattikandidaateillemme.

Vaalikomissi oli paikallaan jo ennen klo 5 aamulla. Täsmälleen kello 6 avautuivat vaalihuoneiston ovet, joiden takana olikin jo 70 henkilöä odottamassa.

Ensimmäisinä vaalibulletiinit saivat kotiemännät Anastasija Trofimovna Timonina, Anna Georgijevna Levkina ja Maatalouskorkeakoulun studentti Jeremejev. Perheittäin saapuivat useat äänestämään. Niinpä Onegan tehtaan työläinen Aleksandr Timofejevitsh Ivanov oli vaimonsa ja kolmen poikansa kanssa yhtaikaa vaaliuurnalla.

Kaikista juhlallisinta oli vaalibulletiinien vaaliuurniin laskeminen. Jokainen valitsija laski suljetun kirjekuoren uurnaan samalla ilon hymy kasvoilla siitä, että on saanut antaa äänensä niille, jotka tulevat puolustamaan kansan intressejä.

Täsmälleen kello 12 yöllä radion soittaessa Internatsionalea, poistui vaalikomissi eri järjestöjen edustajien kanssa, suorittamaan äänten laskua.

S. Ohtonen.

Matkustaja-auto Paatjärvelle

Paatjärven traktoribaasa sijaitsee 40 km päässä Petroskoista, mutta baasan ja Petroskoin välillä ei kulje matkustaja-autoa. Asukasluku on baasalla tuhat henkilöä, joten olisi aivan välttämätöntä, että järjestettäisiin säännöllinen matkustaja-auton kulku Paatjärven baasan ja Petroskoin välille. Tämä on erittäin tärkeä sairaustapauksissa. Kuorma-autoja kulkee mainitulla välillä, mutta autojen ajurit eivät voi kuljettaa matkustajia.

Olisi toivottavaa, että asianomaiset elimet järjestäisivät matkustaja-auton Paatjärven ja Petroskoin välille.

V. O.

SERGEI NORIN

TOTEUTUNUT UNELMA

Geoloogilla ovat siniset silmät, tuuhea kastanjanvärinen tukka, poikamaisen iloinen nauru ja joustava vartalo. Geoloogi oli hiukan yli 20 vuoden, ja kastanjanvärisen tukan omistajaa nimitettiin Njuraksi. Keväällä hän päätti teknikumin ja suoraan koulunpenkiltä matkusti napapiirin taakse. Se tapahtui hyvin yksinkertaisesti. Giprogor laati pohjolan viehättävää rakennussuunnitelmaa, jonkin oli otettava ylös vuorilajien malleja, kartoitettava maisemia ja tuhlattava kalkkipaperia piirustuksiin.

Ja nyt osoittautui, että sellainen vankka järjestö, kuin Giprogor, ei voinut mitenkään tulla toimeen ilman pientä sinisilmäistä geoloogia. Njura muuttui väsymättömän ihmiskollektiivin osaseksi, joka raivasi tietä sovettitieteelle ja tekniikalle Kaukaiseen pohjolaan, mikä muuttaa autiota ja ankaraa muotoaan.

Nuoruus ja luomistyön palava ilo. Juuri tämän vuoksi oli niin helppo kiipeillä merenlahden laidalla kohoavia vuorijyrkänteitä, kas tämän vuoksi niin loistivat geoloogin siniset silmät, ja kalastajakooperatiivista, kuohuvan vuoristojoen toiselta rannalta saatu leipäpala tuntui parhaimmalta herkkupalalta.

Kulumassa olivat sovettimaan suuren luomistyön kukoistuksen vuodet, ensimmäisen viisivuotisen ankaroiden taistelujen ja vaikeuksien viimeinen vuosi.

Me nousimme vuorille, ja siellä, korkealla meren pinnasta, vietimme suuremman osan ajastamme. Valkeanmeren ankarien tuulien kylvettämänä seisoi vuoren jalustalla vanha kalastajakylä. Vuoren harjanteella, kuihtuneessa jäkälässä mätänivät suuren mustan ristin jätteet. Njuraa huvitti istua tässä, suurella kivellä ja, leväten, ajattelematta katsella merta.

Kalastaja-alukset keinuivat meren laiskoilla, raskailla aalloilla. Niiden mastoissa, tuntien rikkaan saaliin terävän tuoksun, matalalla kurkkuäänellä keskustelivat sorsat. Me emme kuulleet niiden puhelua, mutta meri oli peräänantymättömästi kanssamme. Suolainen merituuli leikki geoloogin kastanjanvärisessä tukassa. Meri antoi rikkaan saaliin kalastajille, meren rannalle kasvoi uusi kaupunki ja miten olisikaan voinut välinpitämättömästi suhtautua siihen.

Njura tiesi kalastajien kertomukset heidän ankarasta, kaukaisesta alueestaan. Hän raivasi tietä uudelle kaupungille ja selvästi näki edessään sen tulevat ääriviivat, iloitsi sen tulevaisuudesta, omasta ihanasta toiveestaan, loppumattomasti voi kertoella napapiirin menneisyydestä ja tulevaisuudesta.

Eilinen päivä päättyi tässä, ristirähjän luona. Vuorta nimitettiin Ristivuoreksi. Njura tiesi tämän nimen historian.

Musta risti meren yllä — orjamaisen nöyryyden ja kristillisen kuuliaisuuden symbooli — kirouksena painosti sen asettamia ihmisiä, vuosisatoja törrötti vuorenharjanteella.

Tämän ristin juurella, turhaan tähystellen meren kaukaisia avaruuksia, odottivat kalastajanaiset meren aaltoihin jääneitä miehiään.

Kun viime vuosisadan keskivaiheilla Valkeanmeren Kantalahden lahteen heittivät ankkurinsa englantilaiset sotalaivat ja tulenliekit liehuivat englantilaisten merirosvojen sytyttämän kalastajakylän yllä, vuorelle nousivat kalastajat, ja täällä ontuvan entisen aliupseerin johdolla, piikivipyssyillä aseistetut kalastajat vannoivat valansa — olla kallistamatta päätään vieraiden valloittajien edessä.

Pugatshevin uskollisten asekumppanien, jotka aikoinaan karkasivat tämän kylmän lahden rannalle ja asettuivat sinne, kapinaveri virtasi Kantalahden kalastajien suonissa. Se kutsui taisteluun vapauden puolesta vielä myöhäisempinäkin vuosina. Vuonna 1918, jolloin uudelleen englantilaisten trallaajien savu peitti merenlahden ja Kantalahden asemalle pysähtyi liittolaisten panssarijuna, menivät kalastajat vuoristoon, muodostivat partisaanijoukkueen ja menivät Kolvitsaan, Ohtokantaan, repivät rautatiesiltoja ja interventtien sotatarvevarastoja.

Ja vaikka vuorenharjanteella seisoi orjuuden symboolina mustunut risti, nöyrtymättömäksi jäivät sydämet, miehistyivät taistelijat ankarassa taistelussa vapautuksensa puolesta. Ja kun myrskyn painosta luhistui mädännyt risti, sitä ei huomattu, jätettiin se mätänemään kosteaan jäkälään. Merelle mentiin ei kulakkien, vaan kolhoosien aluksilla. Toinen elämä tuli ankaraan napapiirintakaiseen maahan.

Talvisin Ristivuoren yllä, samoinkuin tuhansia vuosisatoja sitten, väristen aaltoilivat revontulien liekit, pohjolan luonto ei muuttunut, mutta sen ääriviivat tulivat toisiksi.

— Niin! Elämä muuttaa maantiedon, minusta näyttää siltä, että vielä ei tehdä läheskään riittävän nopeasti, ei niin kuin toisinaan me haluaisimme. Njura nauraen lisäsi: minä en muutoin ole oikeassa. Vuonna 1919 jolloin ränsistyneestä Kantalahden asemasta pakenevat interventit jättivät jälkeensä ainoastaan särettyjen vaunujen kasoja ja ruostuneita säilykepurkkeja, lahden rannalla oli ainoastaan 40 ränsistynyttä kalastajamökkiä. Vapaasti humisi tuuli harvoissa honkametsissä. Asemalla oli pari kolme rautatieläisten taloa, muutamia parakkeja. Villi ja autio oli alue. Vuonna 1932 silmiemme eteen avautuu toinen Kantalahti. Pohjola, samoinkuin koko laaja mahtava maamme, on yhteisen industrioinnin hengen kyllästämä. Rakennetaan napapiirintakaista Nivan sähköasemaa, joen vuolaat virrat törmäävät padon ensimmäisiin pylväisiin, ammonaali repii kallioita, ekskavaattorit jyrsivät jäätynyttä maata, puhdistaen tietä derivatsionikanavalle. Kivimiehet laittavat tehtaan perustusta. Ja me — geoloogit, teknikot, arkkitehdit, insinöörit projekteeraamme uutta sosialistista napapiirikeskusta.

Edessämme ovat ainoastaan tulevan kaupungin ääriviivat. Se syntyy sitkeissä, sankarillisissa taisteluissa luontoa vastaan, kallioiselle pohjalle, mitä vasta hiljattain tallasivat englantilaisten interventtien anturat, erinomaisesti tietäen pohjolan lukemattomat rikkaudet ja pyrkien muuttamaan sen siirtomaakseen.

V. 1925 Kantalahteen, kalastajakylän rinnalle rakennettiin muutamia niinsanotun siirtolaiskylän taloja. Näissä asuivat pohjolan valtaamisen ensimmäiset uranuurtajat. V. 1932 Kantalahdessa oli jo 12 tuhatta asukasta.

Mutta tulevaisuus! Miltä se näyttää meistä, ihmisistä, jotka pyrimme sivuuttamaan historian seuraavat sivut?

Me kiipeilimme kalliojyrkänteitä ja täällä, näillä vielä asumattomilla paikoilla avautui sinisilmäiselle geoloogille tämä tulevaisuus.

Njura pysähtyi vuoren rinteeseen, kivikasan ääreen, jossa kivien välistä kohosi tutkimusretkikunnan pystyttämä merkki.

— Tähän me suunnittelemme uuden kaupungin katua. Ja tuonne, näettekö, väärän männyn taakse, tulee rakennetuksi kulttuuritalo.

Me astelimme edelleen, ja kivikkoinen, laiha maa, jolle niin harvoin astui ihmisen jalka, sai Njuran tulevaisuuden ajatuksissa uusia avaria taloja, universaalikauppoja, teollisuuslaitosten rakennuksia, sähköasemia, viertoteitä, lastenseimiä ja sairaaloita, kinoja ja teattereja. Sähköveturit kiidättivät pohjoiseen ja etelään raskaita junia, ja kuohuava, yltiöpäinen Nivajoki, mikä kalliouomissaan säilyttää suuria lohenruhoja, pukeutui betonkiin, antaen mahtavan voimansa vesivoima-aseman turbiineille, henkevöittäen voimallaan uudestisyntyneen Pohjolan.

Mutta nämä olivat ainoastaan haaveita, tosin plaanien ja piirustusten konkreettisiin muotoihin puettuja, mutta kuitenkin vain haaveita. Sillä olihan vasta vuosi 1932, todella bolshevistinen taistelu Pohjolan rikkauksien omaksumisesta oli vasta alussa.

Toiveet ja todellisuus!

Todellisuus ylitti kaikkein rohkeimmatkin plaanit. Pohjola tänään puki itseensä ihmisten kaikkein rohkeimmat haaveet, ihmisten, jotka viisikuusi vuotta sitten samoilivat täällä autioita, kalliosia vuoria ja laaksoja.

Sinisilmäinen geoloogi muistui mieleemme lähestyessämme Kantalahtea — sosialistisen Karjalan kaikkein pohjoisinta vaalikrugaa.

Kantalahti — entistä kalastajakylää, joka moneen kertaan sai kokea "sivistyneiden" barbaarien ja "liittolaisten" armeijan iskuja, jotka ampuivat kalastajia ja polttivat heidän mökkejänsä, voidaan nyt oikeudella nimittää kaupungiksi.

Lyhyitä ovat pohjolan päivät. Kirkkaita ovat pohjolan pakkasyöt. Ihanina aaltoilevat Ristivuoren yllä revontulet, mutta kaupungin yllä kohoavat valot ovat kirkkaimpia ja rohkeimpia; ne yhtä voimakkaasti valaisevat niin pakkasella ja pyryllä, kuin myöskin suvisäällä. Se on Nivan sähköaseman valo, joka ensimmäistä kertaa antoi valonsa Kantalahdelle kesäkuussa 1934 ja siitä asti on antanut sähköenergiaa yli 325 miljonan kilowattitunnin. Nämä miljonat antavat voiman Kirovin rautatien sähköjunille, mitkä kulkevat Kantalahdesta pohjoiseen Apatiittiin ja Kirovskiin asti, Kirovskin malmien rikastuttamistehtaalle, Montshegorskin nikkelikombinaatin rakennustyömaalle ja Niva-3 rakennukselle, Kantalahden kaupungille, sen kasvaville teollisuuslaitoksille.

60 tuhatta kilowattia antava, Sovettiliitossa mahtavuudeltaan kolmas Dneprostroin jälkeen, Svirin vesivoima-asema on jo kirjoitettu aktiiviin. Kantalahden bolshevikit täyttävät nyt uutta, vielä vastuunalaisempaa tehtävää. He rakentavat teknilliseltä ajatukseltaan ihmeteltävää maanalaista vesivoima-asemaa — Niva-3, minkä voimakkuus tulee olemaan 150 tuhatta kilowattia. Kantalahdessa ei ole enään 12, vaan 28 tuhatta asukasta. Napapiirintakaiselle kaupungille ennenkuulumaton kasvu. Mikä muu maa voisi ajatella kaukaisten teollisuuskeskustensa noin nopeista kasvuntempoista. Kanada, mikä on tuntenut kultakuumeen, nähnyt napapiirintakaisissa kaivoksissa Amerikan ja Europan kaupungeista nälän ja kurjuuden ajamia ihmisjoukkoja, ei ole nähnyt tällaista kasvua. Sovettisessa pohjolassa bolshevikit löysivät toisen kullan — aluepiirin teollisuuden yleisen kukoistuksen.

Kaksikymmentävuotias geoloogi, osoittaen aikanaan käyrää mäntyä, ennusti, että tähän tulee rakennetuksi klubi, tuonne koulu, sairaala, asuintalo. Mutta nyt on ei ainoastaan yksi klubi. Kantalahdessa on neljä äänikinoa, rautatien varteen ja posjolkaan on rakennettu uusia sairaaloita ja kouluja, uusia universaalikauppoja ja asuintaloja. Kylään, jossa aikaisemmin oli ainoastaan maahanpainuneita kalastajahökkeleitä ja vanhoista rautatievaunuista tehtyjä asuntoja, on kasvanut kivitaloja aivan niille paikoille, joilla joku aika sitten Kantalahden kalastajanaiset poimivat muuramia.

Viime vuosisadan loppuun asti Kantalahden kalastajien lasten kasvatus oli uskottu juopolle papille ja entiselle mieliköyhälle kirjurille. Vielä 1920 Kantalahdessa oli ainoastaan kaksi koulua, joista toinen rakennettiin kansalaissodan ankarina päivinä. Silloinkaan, veristen taistelujen päivinä interventtejä vastaan, bolshevikit eivät unohtaneet Leninin nerokkaita sanoja siitä, että lukutaidottomassa maassa ei voida rakentaa sosialismia. Ja vaikka Kantalahden kouluissa oli silloin ainoastaan kaksi pedagoogia, ja kummallakin yli 80 lasta opetettavana, itsepintaisesti ja järkähtämättömästi kulki eteenpäin kansanvalistuksen asia.

Kuinka kaukana onkaan siitä ajasta nykypäivän Kantalahti. Sen keskuksessa ja rajoneissa on 24 koulua, joista kolme — keskikouluja ja kolme vajaakeskikouluja. Neljässä koulussa opiskelu tapahtuu karjalankielellä. 170 opettajaa opettaa 6.000 lasta. Rajonissa on 12 työläisklubia, kirjastoissa on 80 tuhatta kirjaa. Radiosolmut välittää 3.000 työtätekevän asuntoon Punaisen Moskovan äänen. Yli 40 lääkäriä huolehtivat Sovetti-Karjalan napapiirintakaisen rajonin työtätekevien terveydestä.

Ja vielä yksi numero. 20—30 vuotta sitten Kantalahdessa ainoana "kirjana" oli raamattu, mitä paikallinen pappi lainasi luettavaksi, ainoastaan sattumalta saapui sinne ajan kellastama sanomalehti. Nykyään siellä ilmestyy useita sanomalehtiä, on verrattain hyvin kalustettu kirjapaino.

Merenrannalla, jyrkällä kallioperustalla seisovat mekaanisen remonttitehtaan avarat rautabetoniset rakennukset. Tehdas palvelee Kuolan niemimaan kaikkia rakennustyömaita. Tämä tehdas on jo omaksunut tuotantoprosessin, se yhdistää mekaanisen, valu-, paja- ja puunjalostusosastot. Tehtaassa työskentelee toistaiseksi vain 700 työläistä, mutta ensi vuonna tehdas antaa tuotteita sangen likimääräisen ja vaatimattoman plaanin mukaan enemmän kuin 6 miljonan ruplan arvosta. On tunnustettava, että napapiirintakaiseksi tuotantolaitokseksi se ei ole enään huono.

Toiseksi on tullut myöskin kalastajakylä, minkä ovat perustaneet tsaristisen oikeuden ankaruudelta karanneet kapinallisen Pugatshevin asekumppanit. Sillinpyyntiin ei enään mennä entisillä kalastajaveneillä, vaan moottorialuksilla. Kolhoosissa, mikä kantaa ihmiskunnan onnen tieltä sulut avanneen ihmisen, Stalinin nimeä, on lähes 150 taloutta, jotka omistavat kaikkein uusinaikaisimmat pyydysvälineet.

Kantalahden kalastajat eivät voi antaa anteeksi uusille naapureilleen ainoastaan yhtä — ovat orjuuttaneet kuohuvan Nivan, kahlehtineet sen betonkiin, sulkeneet padoilla joensuoman. Lihava napapiirintakainen kaunotar — lohi vielä jotenkuten toistaiseksi sietää hänen valtakuntaansa tunkeutumista. Revitään koskia, se menee padoille, mutta mitä tulee sitten, kahden-kolmen vuoden kuluttua, jolloin Niva-3 rakentajat lopullisesti sulkevat kuohuvan joen maan alle ja jättävät lohelle ainoastaan aikoinaan itsepäisen ylpeän joen kurjat ojat, joita vapaasti kahlaavat Kuolan niemimaan porot.

Mutta älkäämme ajatelko siitä ajasta. On luultavaa, että valtamerien tutkimusasema, mikä Valkeanmeren Kantalahden lahdessa suorittaa tieteellistä työtä, osoittaa Kantalahden kalastajille lohen uuden olinpaikan.

Ristivuorelta, suurelta kiveltä, jolla niin rakasti istua sinisilmäinen geoloogi, avautuu näköala napapiirintakaiseen kaupunkiin. Kas tuossa se lepää edessämme Valkeanmeren tuulten kylvettämänä, kauttaaltaan sähkölamppujen valossa, suuri uusi kaupunki, jolla on niin ihana alku ja vielä suurempi ja ihanampi tulevaisuus, samoin kuin koko mahtavalla synnyinmaallamme.

Alhaalla, leveää ja tasaista viertotietä, mikä on laskettu niille paikoille, joilla hiljattain vaivoin samoili tutkimusretkikuntineen Njura, Niva-3 kohti kiitää kaunis matkustaja-auto. Sähköveturi kiidättää rautatietä raskaslastisia junia ja heräävän, niukkojen auringonsäteiden valaiseman uuden päivän sumussa avautuu eteemme uusi päivä.

Niin! Todellisuus osoittautui ihanammaksi kaikkein rohkeimpia haaveita.

Joulukuu v. 1937.

VAALIUURNILLA

Koko yhdennentoista päivän ja sitä seuraavan yön kestänyt lumipyry tuiskutti kaupungin kadut mahtaviin luminietoksiin. Vaalipäivän vastaisena yönä kaupungin nuorisoliittolaiset iskutempoin kävivät kaupungin puhdistukseen. Valtavat lumikeot nousivat katuvieruksille, talojen kulmiin, kuorma-autot koko yön ajoivat pois kasattua lunta. Jo aikaisin aamulla, jolloin pilvet olivat jo hajaantuneet, ja taivaalla tuikkivat pakkastähdet, alkoi eri puolelta kaupunkia virrata ihmisiä vaalipaikkoja kohti.

27:nnen vaalihuoneuston koristetusta portista ensimmäiset valitsijat astuivat sisään jo puolineljän aikana. Siinä oli edustajat 18 ikävuodesta 56 vuotiseen vanhukseen. Vähitellen alkoi ihmisiä saapua yhä runsaammin. Kun radion kuuluuttaessa kello kuutta Moskovan ajan mukaan vaalit julistettiin alkaneeksi, valitsijain jono ulottui ulko-ovelta toiseen kerrokseen saakka. Mutta vaalikomissi oli valmistautunut. Tämä joukko meni vaaliprosessin läpi 20 minuutissa. Kello 7 asti aamulla yli 300 valitsijaa oli laskenut jo bulletiininsa vaaliuurniin.

Ihmiset saapuivat iloisina, juhlallisesti pukeutuneina, saivat bulletiinit kuorineen, ja hymyillen astuivat äänestyshuoneeseen. Laskettuaan bulletiininsa uurniin, astuivat he ulos yhtä iloisesti kuin tulivatkin.

Vaalikomissin autot kuljettivat vaalipaikalle yli 30 henkilöä: vanhuksia, äitejä lapsien kanssa.

Lapsia varten oli järjestetty erikoinen huone. Koko päivän aikana ei tullut yhtään valitusta valitsijain taholta, kaikki olivat tyytyväisiä. Vaalihuoneessa olivat kielenkääntäjät karjalaisia ja suomalaisia valitsijoita varten.

Paitsi ensimmäisiä, aikaisin saapuneita valitsijoita, kukaan ei joutunut jonottamaan, sillä bulletiinien antoa varten oli järjestetty 3 pöytää, äänestyskabinkoja oli riittävästi. Huoneet oli kalustettu asianmukaisesti.

Ja tasan kello kaksitoista, jolloin radio kuuluutti Kremlin kellon 12 lyöntiä, julistettiin äänestys päättyneeksi. Uurnien juhlallisen avauksen jälkeen, yhteiskunnallisten järjestöjen edustajien läsnäollessa, alettiin äänien lasku.

Kuoria laskettaessa kävi ilmi, että yhtä kuorta puuttuu. Monien tarkastuksien jälkeen se löydettiin pöytälaatikkoon laskettuna huoneesta, jossa olivat uurnat. Tämä osoittaa, että kyseessäoleva valitsija ei tiennyt riittävän hyvin äänestystekniikkaa, samalla myös vaalikomissin jäsenet, jotka istuivat bulletiinien laskemishuoneessa, ei olleet riittävän tarkkaavaisia, sallimalla bulletiinin asettamisen väärään paikkaan.

Riittämätöntä äänestämistekniikan tuntemusta osoittaa myös se, että eräitä bulletiineja on täytetty väärin. Eräät valitsijat ilmaisivat tunteitansa erilaisilla merkinnöillä bulletiineihin. Yhteen bulletiiniin oli kirjoitettu "Äänestän Ivanovin, Tjurkinin ja Vavashkinin puolesta Korkeimpaan Sovettiin", tai muutamiin, on lisätty: "Olen suostuvainen ehdotettuihin kandidaatteihin". Esiintyi myös nimien kirjoittamisia kuorissa. Tämä osoittaa selitystyön heikkoutta valitsijain keskuudessa. Mutta kaikesta huolimatta äänten laskemisen tuloksena osoittautui, että vain pieni prosentti bulletiineista oli piloilla.

Valitsijat osoittivat luottamuksensa bolshevistiselle puolueelle, äänestivät bolshevikipuolueen ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta, maamme kukoistuksen ja mahtavuuden, puolueen ja onnellisen elämän puolesta.

Rugojev.

Suuri merkkipäivä

Viidennellä vaalialueella jo aamusta varhain oli vilkasta liikettä. Kaikilta suunnilta virtasi valitsijoita vaalipaikalle. Vaalihuoneuston kello osoitti vasta 7, mutta äänestänyt oli jo kymmeniä valitsijoita.

Vaalipaikalle oli valitsijoille järjestetty hyvä vastaanotto. Kaikki vaalihuoneustot oli koristettu juhla-asuun. Seiniä koristivat tunnukset, plakaatit ja johtajien kuvat. Valitsijain käytettävissä oli siisti odotushuone, lastenhuone, bufetti. Myöskin oli järjestetty erikoinen huone lukutaidottomia valitsijoita varten. Vaalien aikana tuli palveltua 70 lukutaidotonta valitsijaa. Kaikkialla vaalipaikalla vallitsi hyvä järjestys.

Siististä ja kodikkaasta lastenhuoneesta tuontuostakin kuului lasten iloista naurua ja puhelua. Siellä valkopukuiset hoitajat leikkivät pienokaisten keralla. Äidit sillä aikaa suorittivat velvollisuuttaan vaalihuoneissa.

Lasten huoneesta astuvat nuori äiti pienen poikansa kanssa. Pikku Mishalla on hyvin tyytymätön ilme kasvoillaan... Sisimmässään hän moittii saitureiksi kaikkia järjestäjiä leikkiajan vähyyteen nähden.

...Saliin johtava ovi aukeaa ja sisään astuvat vanha tehtaan työläinen vaimonsa, kahden poikansa ja miniänsä keralla. Jokainen tulijoista syvällä asiantuntemuksella alkaa suorittamaan vaalitehtäväänsä. Vaalibulletiinit saatuaan he astuvat valitsijain huoneistoon. Verho toisensa jälkeen sulkeutuu huolellisesti. Tarkastettuaan bulletiinit, he jokainen astuvat vaaliuurnalle. Hyvin suljettu kirjekuori bulletiineineen toinen toisensa jälkeen lasketaan uurnaan. Vanhus vielä kerran tarkistaa huolella suljettua kirjekuorta. Hellävaroin laskee kuoren uurnaan. Hetken katselee uurnaa syvä tyydytyksen ilme kasvoillaan ja alkaa seurata poistuvia perheensä jäseniä.

Vaalihuoneistoon loppumattomasti kulkee valitsijoita toinen toisensa jälkeen. Työläisiä, työläisnaisia, palveluskuntalaisia, insinöörejä, pedagogeja ym. Kirjekuori toisensa jälkeen katoaa uurnaan. Yhdet heistä astuvat uurnalle vakavina, toimekkaina. Toiset ilosta hehkuvin kasvoin. Kolmannet tulisin puhein. Kaikkien kasvoista saa lukea yhden tunteen ilmaisun — syvän luottamuksen ja rakkauden ilmaisun Leninin-Stalinin puoluetta, isänmaata ja suurta johtajaa toveri Stalinia kohtaan. Tänään he jokainen antoivat äänensä kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta. Tänään jokainen juhli suurta merkkipäivää.

Silloin, kun vaalihuoneiston seinäkellon viisari osoitti kello 12 yötä, oli äänestänyt 96 % valitsijoista.

P. T—si.

Vaalialueella № 33

Aktiivisuus vaaleihin näkyi heti aamusta. Jo ennen kello 6 kokoontui joukko äänestäjiä Uritskin klubille. Alkaessa oli lähes sata valitsijaa. Ennakkolaskelmien mukaan osallistui vaaleihin 95 % valitsijoista. Jonoja ei muodostunut.

Vaalikomissi oli huolehtinut hyvin vaalihuoneiston kunnostamisesta. Huoneisto oli puhdas, lämmin ja asianomaisessa kunnossa. Ennen kello 6 olivat sihteerit ja tisurit paikoillaan. Vaalikomissi oli huomioinut huolenpidon valitsijoista. Uritskin ruokalaan oli järjestetty bufetti kello 6 aamulla kello 1 yöllä. Myös oli järjestetty lapsia varten tarha, mikä oli siisti ja lämmin. Vain yhdeksän lasta käytti hyväkseen tätä lapsille varattua lepopaikkaa. Myös oli varattu autot vanhuksia ja sairaita varten.

Vaalikomissin puheenjohtaja tov. Ronkainen julisti SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalit alkaneeksi täsmälleen kello 6 aamulla. Vaalilistat alkoivat siirtyä uurnaan.

Puutteellisuuksista 33 vaalialueella. Vielä vaalipäivänä oli yli kahdenkymmenen valitsijan nimet kirjoitettu väärin nimiluetteloon ja oli useita, joiden nimet puuttuivat tykkänään. Tämä tuotti haittaa vaalikomissin työlle ja itse valitsijoille. Myöskin saapui vaalipaikalle useita valitsijoita ilman passia ja henkilötodisteita. Nämä puutteet johtuivat yhtäältä vaalikomissin sihteerien työstä, itse valitsijoiden huolettomuudesta ja suurelta osalta agitaattorien työn puutteellisuudesta.

Erikoisesti vaalialueen agitaattorien työn heikkous näkyi vaalien tulosten tarkastuksen yhteydessä, ottaen lisäksi huomioon keskustelut, joita virisi valitsijain keskuudessa. Kaikki agitaattorit eivät olleet selostaneet riittävän hyvin sitä, että on olemassa kolme bulletiinia ja jokaisella bulletiinilla valitsija äänestää yhtä kandidaattia, siis kolmea. Oli selostettu niinkin virheellisesti, että tulee äänestää vain yhtä, tästä johtui, että moni valitsija pilasi kaksi bulletiinia, jättäen kandidaatin nimen vain yhteen. Moni valitsija kovasti pahoitteli tätä erehdystään, johon ovat syyssä etupäässä heikosti työskennelleet agitaattorit ja luonnollisesti itse valitsijat, etenkin ne valitsijat, jotka ovat lukutaitoisia. Tästä on opittava siten, että seuraavia vaaleja varten tulee agitaattorit huolellisemmin valita, instrukteerata ja heidän työnsä tarkastaa.

K. H.

Unohtumaton päivä

Jo ennen kello kuutta Korkeimman Oikeuden istuntosalissa, 25:nnen vaalialueen äänestyshuoneistossa kansaa oli kokoontunut salin täydeltä. Vanhukset ja nuoret, kotiemännät — kaikki pakkasesta huolimatta, kiiruhtivat täyttämään kunniavelvollisuuttaan, odotellen sääntömääräistä aikaa, sillä 12 päivä olikin erikoinen päivä.

Vaalikomissin huoneistossa oli kaikki valmiina: kolme rekisteripöytää, 10 kabinkaa ja uurna. Seiniä koristivat vaaliplakaatit ja suurten johtajaimme rintakuvat. Lastenhuoneessa hoitajat olivat valmiina vastaanottamaan pikkuisia sovettikansalaisia. Biljardipöytä — innokkaita pelaajia. Komissin jäsenet olivat valmiina täyttämään vastuunalaista tehtäväänsä.

Kello 6 komissin puheenjohtaja tov. Tsirkov julisti äänestyksen alkavaksi. Ensimmäiset valitsijat saivat bulletiinit, kuoret ja ensimmäiset suljetut kuoret laskettiin vaaliuurnaan. Ensimmäisten joukossa siinä rekisteröitiin Gordejevin perhe — neljä aikuista perheenjäsentä. Kuudenkymmenen vuoden ikäinen invaliidi Prokopi Saveljevitsh Tarasov kulki uurnan ohi, koettaen olla yhtä nuori ja reipas kuin nuoremmatkin kansalaiset. Vanha mummo, saatuaan bulletiinit käteensä, hetkisen katseli ympärilleen kenet hän valtuuttaisi puolestaan, sillä hän oli lukutaidoton, valitsi miliisin, sillä miliisi edustaa sovettivaltaa — siis häneen voi luottaa.

Lähes puolen tuntia kesti rekisteripöytien takana olevain komissin jäsenten uuttera työ. Mutta sen jälkeen väheni väki jo huomattavasti ja kello 7 mennessä rekisteröinti sai normaalisen luonteen. Silloin oli rekisteröity 188 henkilöä. Kello 2 tienoissa oli äänestänyt jo yli tuhannen henkeä.

Erikoinen pöytä oli niitä valitsijoita varten, jotka saapuivat vaalialueen ulkopuolelta. Esittäessään henkilöllisyys- ja äänestystodistukset, valitsijat saivat äänestää tavallisessa järjestyksessä.

Tyytyväisyyden ilme kuvastui jokaisen kasvoilla. Jokainen tunsi suorittaneensa tärkeän tehtävän. Komissin tietojen perusteella ei yksikään valitsijoista tehnyt kenellekään komissin jäsenelle minkäänlaisia valituksia.

Vaaliluettelot täyttyivät saavuntamerkinnöillä. Mutta kuitenkin vielä kello 11 jälkeen tuli muutamia, jotka eivät siitä tai tästä syystä voineet saapua aikaisemmin.

Täsmälleen kello 12 yöllä komissin puheenjohtaja julisti vaalit päättyneeksi ja hetkistä myöhemmin sen jälkeen työtätekevien järjestöjen edustajain läsnäollessa vaalikomissi ryhtyi laskemaan tuloksia.

Yleiskatsauksena voidaan sanoa, että 25:llä vaalialueella vaalit sujuivat erikoisen hyvin. Valitsijain aktiivisuus oli korkea. Kuitenkin, vastaisuuden varalle, mainittakoon tässä, että muunmuassa vaaliagitaattorit eivät oleolleet täysin tehtävänsä tasolla. Monissa taloissa oli leväperäisesti selitetty vaalitekniikka. Kyytivälineitä ei lähetetty useiden invaliidien ja vanhusten koteihin aikanaan, josta kaiketi johtui, että muutamat valitsijat eivät voineet saapua. Eräällekin vaaleihin saapuneelle invaliidille ei etukäteen sanottu, että komissin puolesta annetaan kyytimahdollisuus ja hän sai omin neuvoin saapua vaalipaikalle.

T. Raunio.

Äänestyksen kulku eri vaaliokrugoissa ja vaalialueilla

PRÄÄSÄ

Aamusta varhain oli kylissä tavaton liike. Parhaimmilla hevosilla saapuivat kolhoosilaiset vaalipaikoille. He kulkivat äänestämään onnellisina ja iloisina, kulkivat laulaen lauluja synnyinmaasta ja toveri Stalinista. Yksi 98 vuoden ikäinen valitsija kulkiessaan vaaliuurnan luo sanoi vaalikomissin edustajalle:

— Olen iloinen ja reipas siksi kun tiedän, että korkeimpaan hallituselimeen kansa lähettää luotetuimmat ja parhaimmat ihmiset.

SOUTJÄRVI

Aktiivisesti kulki äänestys Soutjärvellä. Kolmella vaalialueella jo kello 4 olivat äänestykseen osallistuneet kaikki valitsijat. Vaalipäivä muodostui suureksi juhlapäiväksi. Klubeilla ja punanurkissa pidettiin juhlatilaisuuksia.

KANTALAHTI

Kello 12 päivällä 75 prosenttia valitsijoista laskivat bulletiininsa vaaliuurneihin. Kantalahden vaaliokrugan valitsijat, yhdessä sovettimaan valitsijoiden kanssa, kohottivat korkealle kommunistisen puolueen vaalilipun, johon suurilla kirjaimilla on kirjoitettu viisaat stalinilaiset sanat kommunistien ja puolueettomien vaaliblokista.

KONTUPOHJA

Aamulla jo ennen kello neljää taloihin ilmestyi valaistus.

Kello 4 heräsi 60 vuoden ikäinen Anastasia Vasiljevna Gurjeva. Heti hän myös herätti poikansa, Kontupohjan lespromhoosin stahanovilaisen, Dmitrij Gurjevin. He yhdessä ensimmäisinä saapuivat vaalipaikalle.

— En voinut nukkua rauhallisesti, — sanoi Gurjeva, — tänäänhän on erikoinen päivä, tänään minä itse yhdessä toisten kanssa valitsen edustajia omaan hallitukseemme — Korkeimpaan Sovettiin.

Suurin osa valitsijoita vaalien ensimmäisinä tunteina laskivat bulletiinit vaaliuurneihin. Kylissä ja Kontupohjan keskuksessa joulukuun 12 päivä muodostui suureksi juhlaksi. Vaalipaikoille saapuivat sadat juhlallisesti puetut valitsijat.

KEMI

Kaupunki heräsi aamulla kello 5. Jo puoli kuusi oli usean vaalialueen vaalipaikan edustalla kansanjoukkoja. Vaalien alkamisaikana — kello 6 oli toisen vaalialueen vaalipaikalla 100 henkilöä.

Kello 6 alotettiin äänestys. Suurella ilolla ja aktiivisuudella osallistuivat valitsijat vaaleihin, sillä he tiesivät miksi ja ketä valitsevat, että he valitsevat edustajia Sovettisynnyinmaamme korkeimpaan hallituselimeen — Korkeimpaan Sovettiin.

PUUTOSI

Puutosin läntisellä vaalialueella kello 10:een mennessä aamulla äänesti 300 valitsijaa. Ensimmäisenä äänestivät opettaja Nina Vasiljevna Tolstova ja Andrei Lukin. Saman ajan kuluttua itäisellä vaalialueella äänesti 350 henkilöä. Äänestys kulki aktiivisesti, useat valitsijat saapuivat äänestyspaikalle ennen kello 6. Vanha mummo Kokunova tuli vaalipaikalle jo kello 3 yöllä.

SOROKKA

Juhlallisesti koristetussa huoneessa oli tavaton ilmiö. Rekisteerauspöytien luo astuivat ihmiset valkeissa halaateissa. Nämä olivat Sorokan keskussairaalan sairaat, jotka suorittivat äänestystä. Sairaat, yhdessä toisten valitsijoiden kanssa, suurella ilolla ottivat bulletiinit äänestääkseen maamme parhaimpien ihmisten puolesta.

Karjalankieli tulee kulttuurikieleksi

Tällä kertaa karjalankielen luomiseen kulutetaan hyvin paljon varoja. Puolue ja hallitus kiinnittävät suurta huomiota karjalankielen luomiseen. Yhtenä suurimpana tekijänä karjalankielen luomisessa ovat kaaderit. Kaadereiden valmistamiseen on kiinnitetty tänä aikana suuri huomio. Esim. Karjalan pedinstituutissa opiskelevat karjalaiset studentit siirtyivät II suomalaiselta kieli- ja kirjallisuuskurssilta karjalaiselle I kieli- ja kirjallisuuskurssille. Tällä kurssilla opiskelee tällä kertaa 25 henkeä. V. 1939 he päättävät opettajainstituutin ja astuvat vajaa- ja keskikoulujen opettajiksi. Karjalankielen opettajana toimii prof. Bubrich. Kielen opiskelu käsittää 400 tuntia.

Muutamia studentteja työskentelee folkloorin ja lingvistiikan alalla Karjalan tieteellis-tutkimusinstituutissa. Tämän lisäksi huomattava osa studenteista kääntää kirjallisuutta karjalankielelle.

Larionov.

SOVETTIKANSA AANESTI

Oli varhainen aamu. Tuomas Huotari tuli vaalipaikalle jo kauan ennen kello kuutta. Tavallisesti tähän aikaan ei kaupungin kaduilla ole paljon liikettä, mutta tämä joulukuun päivähän oli erikoinen päivä, se oli vaalipäivä. Siksi Huotarin tavalla kokoontuivat kymmenet valitsijat vaalipaikalle jo kello 4—5. Jokainen halusi olla ensimmäinen, jokainen halusi jo varhain aamulla toteuttaa kunniallisen kansalaisvelvollisuutensa.

Aamulla kello 6 avautuivat Onegan tehtaan klubin huoneiston ovet. Kahdeksannen vaalialueen valitsijat, yhdessä koko sovettikansan kanssa, alkoivat äänestyksen.

Vaaliuurnien luo kulkivat kaikkien ammattien ja spesiaalialojen edustajat, kulkivat vanhukset ja nuoret, kulkivat keski-ikäiset.

Merkille pantavaa on se, että ensimmäisten äänestystuntien aikana tuli äänestyspaikalle ja suoritti äänestyksen suurin osa valitsijoita. Siksi ei ollut ihme kun valitsija Juho Tiirikka 15 minuuttia ennen vaalin alkamista saapui vaalipaikalle, oli siellä jo suuri jono.

Yhtenä ensimmäisistä saivat vaalibulletiinit tunnettu kanteleensoittaja Natasha Kondratjeva ja hänen lukutaidoton äitinsä. Uskotuksi henkilöksi, joka täyttää hänen bulletiininsa, Natashan äiti valitsi tyttärensä. He yhdessä menivät erikoiseen lukutaidottomia varten järjestettyyn huoneeseen.

Rekisteerajan luo saapui luutnantti Bolshakov. Hän vasta viime päivinä oli saapunut lomalle, eikä hänen nimeään ollut valitsijoiden luetteloissa, mutta hänellä oli todistus siitä, että voi äänestää. Hänelle annettiin kolme bulletiinia, joiden kanssa hän poistui yksinäiseen valitsijain kabinkkaan.

Päivän kuluessa vaalipaikalle saapuivat vanhukset ja monet sairaatkin. Reumatismia sairastava valitsija Snelman ei tilannut autoa, vaan itse kulki kainalokeppien kanssa vaalipaikalle. Autonkuljettaja Trofimov huomasi tämän ja Snelmanin paluumatkalla tarjosi hänelle paikan autoon. Monta sairaalloista valitsijaa kuljetti autollaan vaalipaikalle ja sieltä kotiin autonkuljettaja Trofimov joulukuun 12 päivänä.

Aamupäivällä äänesti suurin osa valitsijoista. Siksi kello 8 jälkeen illalla vaalipaikalle saapuivat vain harvat.

Ennen kello 12 yöllä vaalipaikalle saapuivat sanomalehtien, puoluejärjestön, yhteiskunnallisten järjestöjen ja ammattiliiton edustajat.

Kello 12 vaalikomissin puheenjohtaja Troskin ilmoitti:

— Vaaliasetuksen 84:nnen pykälän perusteella äänestys on loppunut. Vaalikomissi ryhtyy laskemaan ääniä.

Kirjoitettiin akti jälellä olevista bulletiineista, avattiin vaaliuurnat, tarkastettiin ja luettiin kirjekuoret. Kello 2 avattiin ensimmäinen kirjekuori. Ruvettiin laskemaan ääniä.

Huoneessa vallitsi hiljaisuus. Vaalikomissi työskenteli. Kuului vain puheenjohtajan tasainen ääni:

— Ivanov, Papanin, Tjurkin.

Tämä työ toisinaan hetkeksi keskeytyi vain jonkun bulletiinissa olevan virheen takia. Siitä keskusteltiin, tehtiin päätös ja jatkettiin työtä edelleen.

Seuraavan päivän aamulla kello 11 avattiin viimeinen kirjekuori. Vaalialueella olevien äänestykseen osallistuvien äänet oli laskettu. Tehtiin yhteenvedot ja tiedoitukset nopeasti lähetettiin okrugan vaalikomissille.

J. K:n.

Bolshevikeilla ei sana eroa teoista

Vinhasti viheltelí joulukuun tuuli Metsäteknikumin kuusikossa, tarmokkaasti tuprutellen höytylunta.

Mutta ei vinha tuuli eikä lumituisku olleet esteenä "kansanvaellukselle" ja laimentaneet juhlatunnetta, mikä oli vallannut Petroskoin työtätekevät historiallisena juhlapäivänä, — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä.

Suuri oli innostus valitsijain keskuudessa. Moni perhe ei nukkunut edellistä yötä, eikä jaksanut odottaa aamua, vaikka vaalikomissi alkoi työnsä kello 6 aamulla.

Jo kello 5 aamulla 29 vaalialueen vaalihuoneuston käytävä alkoi täyttyä valitsijoista. Jokainen kiirehti täyttämään korkeaa kansalaisvelvollisuuttaan — ensimmäisenä, mutta ensimmäisiä oli paljon. Eräänkin valitsijan sanoivat saapuneen vaalipaikalle jo kello 1 yöllä.

Ei vaivannut vanhuus eikä fyysillinen heikkous. Vaikka vanhoilla valitsijoilla oli mahdollisuus odottaa kyytiä, niin aamusta varhain vaelsi vanhuksia vaalipaikalle, kepillä auttaen itseään Metsäteknikumin mäelle.

Ilosta ja reippaudesta säihkyivät nuorison silmät, jotka ensimmäistä kertaa saivat konkreettisesti kokea, minkälaiset oikeudet heille on antanut sovettivalta.

Ja kuinkas muutoin olisi voinut ollakaan? Valitsivathan SSSR:n kansalaiset korkeimman valtaelimensä ensimmäistä kertaa uuden Stalinilaisen Konstitutsion pohjalla yleisellä, yhtäläisellä, välittömällä vaalioikeudella salaisella äänestyksellä, tietoisina siitä, että Korkeimpaan Sovettiin esitetyt kandidaatit ovat sosialistisen synnyinmaamme parhaimmista parhaimpia — Leninin-Stalinin asialle, työväenluokan asialle, työtätekevien joukkojen asialle rajattomasti antautuneita ja loppuunasti uskollisia puolueeseen kuuluvia ja puolueeseen kuulumattomia bolshevikeja.

S. K.

Terveisiä Kommuuna Kylväjästä

Siitä ajasta on jo kulunut viisitoista vuotta, kun ensimmäinen Amerikasta tullut jäsenjoukko asettui asumaan Donille, Salskin rajoniin. Tämä kommuuna perustettiin Amerikassa Seattlen kaupungissa. Ensimmäinen jäsenjoukkue asettui asumaan tälle arolle 13 päivä lokakuuta v. 1922. Ei se joukko ollut kovin suuri, vain kahdeksankymmentä yksi henkilöä. Enempää ei olisi voitu silloin sijoittaakaan niihin muutamiin savimökkeihin, jotka arolla vielä pystyssä seisoivat kansalaissodan päätyttyä. Oikeammin, ei se kansalaissota vielä ollut näillä seuduin päättynytkään, se jatkui aina vuoden 1923 loppuun saakka. Vasta tällöin Doni lopullisesti puhdistui rosvoista.

Ne muutamat hökkelit ensitöiksi korjattiin asuttavaan kuntoon. Pappilan puinen rakennus oli säilynyt parhaiten ja siihen laitettiin väliaikainen yhteisruokala. Pienemmät sivuhuoneet annettiin perheille asunnoiksi. Papin ja tilanherran tilukset annettiin kommuunalle, pinta-alaltaan noin kuusituhatta hehtaaria.

Ensimmäinen joukkue toi tullessaan kolme Fordson-traktoria, kaksi kuorma-autoa ja yhden "Caterpillar Best"-traktorin. Paljon pieniä käsityökaluja tuotiin myöskin ensimmäisen jäsenjoukon mukana. Uudet tulokkaat toivat tullessaan lisää kalustoa sekä voimakoneita. Alettiin suurmaanviljelys, vaikkakin pienessä mittakaavassa. Ensimmäisinä vuosina sato ei ollut suuri, mutta kuitenkin se jo silloinkin ylitti sen tason, mitä nämä pellot antoivat ennen sotaa.

Keväällä, v. 1923 ruvettiin tuumimaan sitä, mihin aletaan rakentamaan kommuunan päätaloutta, sillä tilanherran ja papin jättämät mökit sijaitsivat aivan maapalstain päässä, kymmenen kilometrin päässä rautatiestä. Yksimielisesti päätettiin, että perustalous järjestetään lähelle rautatietä. Ja siihen sitä sitten alettiin luomaankin. Esteitä oli paljon. Kahdeksan jalan korkuinen aroheinä (purjaani) peitti aron. Se täytyi niittää ja polttaa. Oli kynnettävä leveä estesarka etteivät arotuulet päässeet polttamaan varastoja. Silloin oli ympärillä satoja kilometrejä luonnontilassa olevaa aroa. Nyt ei enää löydy näiltä ympäristöiltä montakaan hehtaaria kyntämätöntä maata.

Tämän viidentoista vuoden aikana Donin kommuunasta on muodostunut jättiläistalous. Entisten savimökkien rinnalle on kohonnut neljäkymmentä kahdeksan uusiaikaista taloa, joista kolme kaksikerroksista, keskuslämmityksellä varustettua, ruokala, jossa yhtäaikaa voi ruokailla 400 ihmistä, mekanisoitu remonttiverstas, puuseppäverstas ja kuivaushuone, palotalli, leipomo, autotalli, 2 isoa vilja-aittaa, kaksikerroksinen koulurakennus, kolme sikalaa, teurastushuone, lammasnavetta tuhannelle lampaalle, talli 50 hevoselle, liha- ja vetokarjalle navetta, (600 päälle), maitokarjalle kolme navettaa (500 päälle), hedelmäin kuivaushuone, kanala 4000 kanalle ja sähköasema ym. Yllämainittujen lisäksi on tänä vuonna noussut joukko uusia asuinrakennuksia, eläinten siitoslaitos sekä sairaalarakennus eläimille, talli, ruokala, kaivo jne.

Ensivuodelle on taas suuret plaanit. Tullaan rakentamaan lasten palatsi sekä klubihuoneisto, joiden kummankin kustannusarvio tulee olemaan yli miljona ruplaa.

Kommuunalla on mainio puutarha. Puutarhan, metsän ja puiston alla on maata 188 ha, josta suojametsän alla 142 ha. Suojametsä suojaa uutta asutusta sekä hedelmätarhaa hevosenkengän muotoisena kolmiona.

Yksistään hedelmätarha on pinta-alaltaan 35 ha. Hedelmäsato on aina suuri. Tänä vuonna saatiin esimerkiksi yksistään viinirypäleitä 80 tonnia ja kaikenlaisia hedelmiä yhteensä sata tonnia.

Nyt on rakenteilla lepopuisto. Tähän tarkoitukseen on myönnetty 75.000 ruplaa, josta valtio maksaa puolet.

Viljankasvatuksesta pakisen nyt vasta, vaikka se onkin taloutemme päätuotanto. Maanviljelys on meillä koneellistutettu. Viljelyspinta-ala on ollut noin 4.000 ha ja noin 1.000 ha kesantoa. Tänä vuonna saimme hyvän sadon. Jyväviljoja korjasimme keskimäärin 26 sentneriä ha:lta.

Kommuunalla on sarvikarjaa kaikkiaan 850 päätä, joista lypsylehmiä 240. Sikoja on 2014, lampaita 1020, kanoja 4000, hevosia 76, mehiläisiä on 60 laatikkoa, joista saatiin tänä vuonna hunajaa 1680 kg.

Kommuunan henkilöluku on 940 henkeä, 20 eri kansallisuutta. Opiskelemassa on 90 henkilöä. Osa kommuunan nuorista on jo päättänyt korkeakoulun. Heistä on kasvanut insinöörejä, pankkityöntekijöitä, kapteeneja, lääkäreitä, leitenantteja ym.

Kulttuuri-joukkotyö on vilkasta varsinkin talvella. Meillä on kirjasto, jossa on noin 5000 nidettä, kuudella kielellä. Sanomalehtiä ja julkaisuja ovat jäsenet tilanneet tälle vuodelle yli 15 tuhannen ruplan arvosta. Seinälehti ilmestyy kaksi kertaa kuussa. Työskentelee aikuisten iltakoulu, sekä puolueaktiivin koulu ja venäjänkielen opiskelukerho.

Kommuunassa on oma simfoniaorkesteri, ja torvisoittokunta, jossa on 21 soittajaa.

Stahanovilaisen liikkeen alalla on tehty paljon, mutta paljon myöskin on vielä tekemättä. Kommuunassa on kuitenkin paljon hyviä stahanovilaisia. Kuluneena kesänä monet stahanovilaiset tekivät lähes kaksisataa työpäivää kuukausittain. Kommuunalaiset elävät varakasta elämää. Tämä varakkuus heijastuu jo siitäkin, että kun ennen kommuunalaiset ostivat vain polkupyöriä (niitä on meillä liki neljäsataa), niin nyt ostetaan moottoripyöriä. Niitä on jo useita ja kymmeniä moottoripyörätilauksia on tehty.

Tällaiseen uutisluontoiseen kirjoitukseen ei mitenkään sovi niin paljon asioita, että voisi yksityiskohtaisesti selvittää jokaisen vuoden saavutukset ja erehdykset. Siitä tulisi liian pitkä kirjoitus, vaikkakin mielenkiintoinen. Lopuksi vain mainitsen, että vuosi vuodelta olemme menneet eteenpäin, vuosi vuodelta on taloutemme vaurastunut. Kommuuna Kylväjän jäsenet elävät varakasta ja iloista elämää. Tästä me olemme kiitolliset isällemme ja opettajallemme suurelle Stalinille ja Sovettivallalle, sillä tällainen elämä on mahdollista vain sovettitähden alla.

Kommuuna Kylväjä.
Oskar Hendrickson.

VIIME TIEDOT

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien vaikutus Ranskassa

Paris, 13 (TASS). Tänään koko Parisin lehdistö esittää kuvauksia SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien organisoinnista ja toteaa, että vaalit muuttuivat suureksi yleiskansalliseksi juhlaksi.

Sanomalehdet julkaisevat tov. Dimitrovin puheen, jonka hän esitti valitsijain kokouksessa Kostromassa.

Vaaleille omistetussa johtavassa kirjoituksessaan "Humanite" kirjoittaa: "Äänestys on Sovettiliiton kansojen syvän yhtenäisyyden mitä suurenmoisin osoitus. Äänestys on kirkas heijastus siitä yksimielisyydestä, jolla kansanjoukot hyväksyvät Sovettihallituksen politiikan, voittoisan sosialismin politiikan.

Kello 16 Sovettiliiton radioasemat ilmoittivat, että Moskovan alueen valitsijoista 98 prosenttia — ulkolaisten zhurnalistien hämmästykseksi — on jo osallistunut maailmassa kaikkein vapaimpiin ja demokraattisimmista demokraattisimpiin vaaleihin, sillä, suuren Stalinin lausunnan mukaan, Sovettiliitossa ei ole kartanonherroja ja kapitalisteja, jotka voisivat osoittaa painostusta vaaleihin.

Sovettiliitto äänesti suuren ja voimakkaan kansan iloisuuden olosuhteissa, kansan, joka haluaa rauhaa, jolla on keinot rauhan puolustamiseksi ja jonka politiikka vapauttaa sodasta kaikkien maiden työtätekevät."

Moskovalaisen kirjeenvaihtajansa sähkösanomassa "Times" kuvailee Moskovaa vaalipäivänä, todeten, että pääkaupungissa vallitsee mitä suurenmoisin innostus. "Moskovalaiset, — huomauttaa kirjeenvaihtaja — pitävät vaaleja kansan juhlana."

ULKOMAILTA

Diplomaattinen petkutus

Habarovsk, (TASS). Shanghaista täällä saatujen luotettavien tietojen mukaan, Saksan lähettiläs Trautmann, joka hiljattain kävi Nankinissa ja ehdotti Tshan Kai-shille Japanin rauhanehdot, on itse asiassa ottanut tämän askeleen ei ainoastaan ilman valtuuksia, mutta vieläpä Japanin hallituksen tietämättä. Vakuutetaan, että viimeksimainittu siksi kiukustui Trautmannin pyytämättömästä välityksestä, että on tehnyt esityksen Berlinissä, lausuen tyytymättömyytensä ja ilmoittaen, että Trautmannin Kiinalle asettamat ehdot eivät lainkaan tyydytä Japania.

Näinollen, Trautmannin matkan tarkoituksena oli tyrkyttää Kiinalle ja Japanille Saksan välitystä, saada Tshan Kai-shi taipumaan huomattaviin myönnytyksiin ja siten heikentämään asemaansa tulevissa neuvotteluissa Japanin kanssa. Kiinalaiset, jotka ovat tietoisia tästä välitysyrityksestä, eivät salaa äärimmäistä suuttumustaan tuollaisen diplomaattisen petkutuksen johdosta.

Italia ja Kansainliitto

Lontoo, (TASS). Lontoossa suhtaudutaan rauhallisesti Italian vihjauksiin Kansainliitosta eroamisesta. "Times" pidättäytyy tämän asian kommenteeraamisesta, ja "Daily Telegraph and Morning Postin" diplomaattinen havainnoitsija tekee lyhyen huomautuksen, että "tällainen ilmoitus Mussolinin taholta ei herätä Lontoossa sensatsiota".

Oppositsioniset lehdet korostavat, että Englanti, Ranska, SSSR ja yli 50 muuta valtiota jäävät Kansainliittoon.

Paris, (TASS). Pertinax osoittaa "Echo de Parisienissa":

"Vaatien sota-avustusta Saksalta konfliktin sattuessa, Mussolini yhtyi marraskuun 6 päivänä niinsanottuun Saksan ja Japanin "kommunisminvastaiseen sopimukseen", eikä tästä lähtien kaipaa varovaisuutta Kansainliiton suhteen. Kansainliitosta eroaminen tulee olemaan loogillisena huippukohtana siitä kehityksestä, minkä fasistinen Italia on viime aikoina elänyt".

Murhayrityshanke Delbosia vastaan

Paris, (TASS). Koko lehdistö julkaisee tietoja murhayrityksen valmistamisesta Ranskan ulkoministeriä Delbosia vastaan, joka on nyt vierasmatkalla Itä-Europassa. Murhayrityssuunnitelma tuli paljastetuksi seuraavissa oloissa:

Muutama viikko sitten Ranskan ja Belgian rajalla vangittiin unkarilainen Koloman Budai, entinen budapestilainen asianajaja, jota poliisi valvoi vaarallisena terroristina. Arvellaan, että Budai oli kahden murhayrityksen järjestäjänä: Wienissä olevaa Unkarin lähetystöä ja Kansainliitossa olevaa Unkarin edustajistoa vastaan. Budain matkalaukuista löydettiin erilaisia häntä komprometeeraavia dokumentteja. Kun Budai oli Valansenin vankilassa (Pohjoinen maakunta Ranskan ja Belgian rajalla), saatiin kaapatuksi muutamia hänelle osoitettuja salaisia kirjeitä. Vasta aivan viime päivinä onnistuttiin saamaan selvä näistä kirjeistä. Näiden kirjeiden perusteella on selvennyt, että murhayritys Delbosia vastaan olisi pitänyt suorittaa hänen ollessaan Pragissa.

Puolan sotilaslähetystö Roomaan

Rooma, (TASS). Rooman ulkomaisissa piireissä vakuutetaan, että muutaman päivän kuluttua Italiaan saapuu monilukuinen Puolan sotilasedustajisto vakituisen armeijan kahden kenraalin johdolla. Vierasmatkan muodollisena perustana on Pilsudskin muistopatsaan pystyttäminen Rooman yhdelle torille. Mutta todellisuudessa sotilaslähetystön tehtävät menevät epäilemättä tämän virallisen, sangen vaatimattoman, selityksen rajojen ulkopuolelle.

Ulkomaiden lehtien kirjeenvaihtajien piireissä itsepintaisesti liikkuvat huhut Puolan ja Italian sekä Puolan ja Saksan salaisista neuvotteluista, mitkä ovat yhteydessä Varsovan vetämisen kanssa myöskin salaiseen yhteistoimintaan "Kominterninvastaisen" kolmisopimuksen pohjalla. Mainituissa piireissä merkitään, että Puolan tällainen "salainen" yhteistoiminta fasististen agressorien kanssa on Puolan diplomatian mielityötä, mitä se viime vuosina on käytännössä toteuttanut. On tunnettua, esimerkiksi, että Puola, peläten avointa esiintymistä Ranskaa ja Englantia vastaan, "salaisesti" on aikanaan tunnustanut Abessinian valtaamisen Italian taholta. Samalla tavalla, roomalaisten lehtien mukaan, Puola on tunnustanut myöskin Francon "hallituksen". Täällä ei tämän vuoksi katsota mahdottomaksi, että "samaa ulkopoliittista linjaa" toteuttaen Varsova pyrkii nykyään yksimielisyyteen Rooman ja Berlinin kanssa.

Wilkinsin tiedonanto

New York, (TASS). Wilkins tiedoitti radioitse Alavicasta, että valmistelutyöt talvilentoja varten Levanevskin lentokoneen etsimiseksi ovat jo miltei päättyneet.

Jos sääsuhteet sallivat, niin ensimmäinen etsintälento mahdollisesti tulee tapahtumaan joulukuun 16 päivänä.

Vihannesviljelyksen saavutuksia

Vihannesviljelys Karjalassa on vasta alulla, mutta maataloudellisen koeaseman saamat tulokset osoittavat, että vihannesviljelys antaa tasavallassamme hyviä tuloksia ja sen vuoksi jokaisen kolhoosin tulee yhä vakavammin suhtautua tämän alan kehittämiseen. Karjalan maataloudellisen kokeiluaseman kokeissa saatiin kaalista Repolan rajonin Kolvasjärven kylässä 57,5 tonnin sato hehtaarilta, Repolan kylässä 13,8, Rukajärven rajonin, Rukajärven kylässä 60 tonnin sato hehtaarilta ja Tunkuan rajonin Koivuniemen kylässä 25,7 tonnia hehtaarilta. Myöskin Kalevalan ja Kiestingin rajoneissa on kaalin viljelys antanut hyviä tuloksia. Parhaan sadon antaa kaalilaji N:o 1.

Lantusta saatiin Kolvasjärven kylässä 128 tonnin sato hehtaarilta. Myöskin Kalevalan ja Kiestingin rajoneissa on lanttu antanut hyviä tuloksia siinäkin tapauksessa, vaikka se kylvetään siemenestä.

Porkkanoita saatiin Kolvasjärven kylässä 13 tonnia ha:lta, Repolan kylässä 40 tonnia ja Tunkuan rajonissa Koivuniemen kylässä 9,5 tonnia hehtaarilta.

Kaikki juurikasvit menestyivät tavattoman hyvin. Jopa kurpitsaakin kasvatetaan Kalevalan rajonissa.

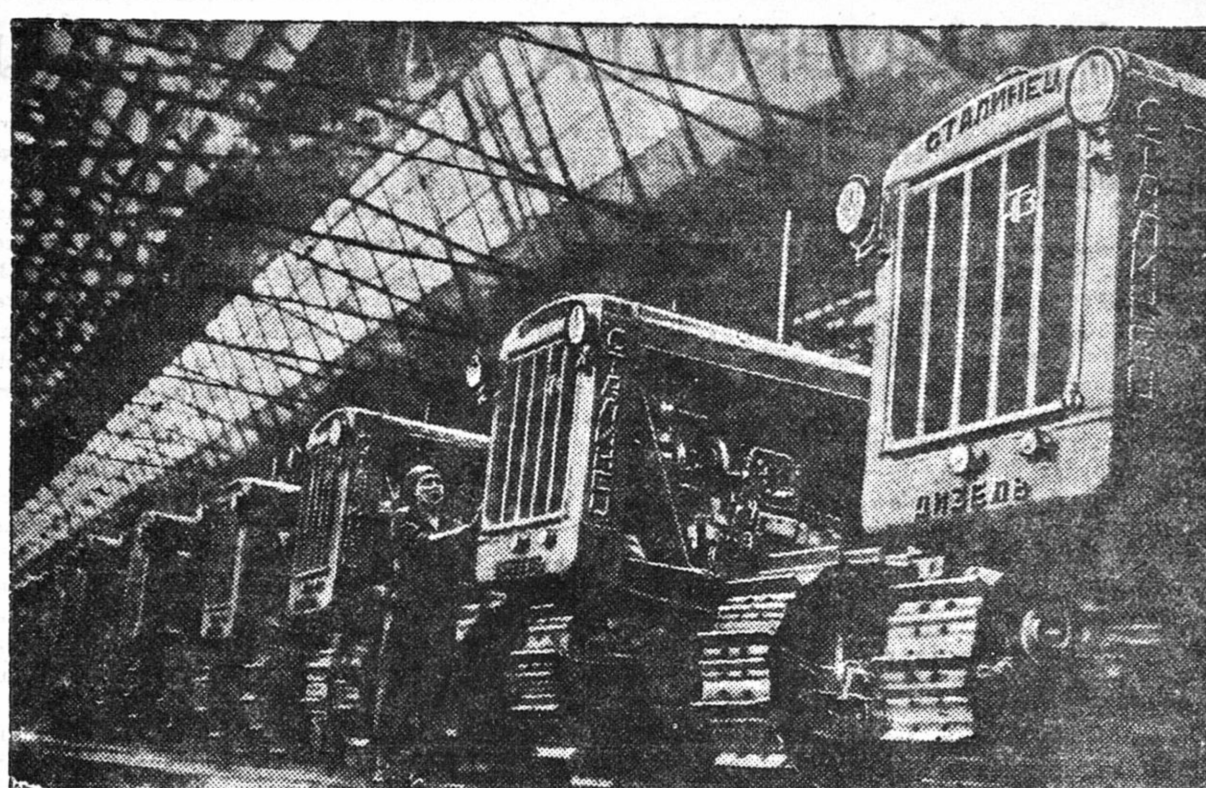
Karjalan kolhosnikat eivät vielä osaa käyttää ravinnokseen juurikasveja. Repolan ja Kolvasjärven kylissä eivät esim. kolhosnikat halunneet ottaa osakseen tulevia kaaleja ja hyvin rajoitetussa määrin niitä käyttävät ruokalat. Kalevalan rajonissa maatalousnäyttelyn aikana ajateltiin järjestää kasvisruokala, mutta sitä ei kuitenkaan voitu järjestää, sillä ei löytynyt sellaista henkilöä, joka olisi osannut valmistaa kasvisruokia, vaikka Uhtualla on toiminut kotitalouskoulu jo useita vuosia.

Kun ei tunneta vielä riittävästi vihannesviljelyksen välttämättömyyttä, sen kannattavaisuutta ja tekniikkaa (viljelystapoja), niin siitä johtuu se, että useissa Karjalan rajoneissa kolhosnikat kylvävät tonttimailleen ohraa. On selvää, että ohran viljelys ei ole tuloksiatuottava pienillä tonttimailla. Mutta, jos tonttimaa kylvetään ja istutetaan vihanneskasveille ja saadaan esim. kaalia, lanttua tai punajuurta 40 tonnia hehtaarilta, joka ei ole läheskään korkein tulos, niin tekee se jo ¼ hehtaarilta, siis kolhosnikan tonttimaalta 10 tonnia, joka määrä laskettuna nykyisten torihintojen mukaan tekee 4000 ruplaa.

Vihannesviljelys kolhosnikoille tulee tehdä tunnetuksi. Narkomzemissa on tähän asti ollut ainoastaan jyväviljelysosasto, mutta sinne tulee järjestää myöskin vihannesviljelysosasto, joka huolehtii vihannesviljelyksen järjestämisestä. Sen lisäksi tulee suurempiin kolhooseihin ja kyläpiirien keskuksiin järjestää lyhytaikaisia ruoanlaittokursseja.

Vihanneskasvit ovat hyvin arvokkaita ihmisruokana ja niiden naateista saadaan hyvää painorehua eläimille. Käykäämme voimaperäisesti työskentelemään vihannesviljelyksen saattamiseksi asianomaiselle tasolle.

P. Manninen.

KUVASSA: "Stalinets"-traktoreita Tsheljabinskin nim. om. traktoritehtaan pihalla odottamassa lähettämistä määräpaikkoihinsa. (Sojuzfoto)

Vastaus Juzhkarellesin metsätyöläisten haasteeseen

Kannussuon (Kalevalan rajoni) mekanisoidun baasan työläiset, toimitsijat ja insinööriteknillinen henkilökunta ovat yksimielisesti ottaneet vastaan Juzhkarelles-trustin metsätyöläis-stahanovilaisten vetoomuksen ja ottaneet itselleen seuraavat tehtävät:

Hakata IV kvarttaalin aikana 45.000 fm, sekä sesongin aikana 95.000 fm puutavaraa; ajaa IV kvarttaalilla 2.000 fm ja sesongin aikana 100.000 fm; kasata hevosilla IV kvarttaalin aikana 46.000 fm ja sesongin aikana 88.800 fm sekä kasata traktoreilla IV kvarttaalin aikana 10.200 fm.

Näiden tehtävien täyttämiseksi ja ylittämiseksi ovat baasan työläiset, toimitsijat ja insinööriteknillinen henkilökunta ottaneet itsesitoumukset. Traktoriajossa ovat sitoutuneet traktoristit Nikolai Peksujev, Teppo Remsu, Paavo Lesonen ja Jaakko Popov ajamaan kukin traktorilla puumateriaalia sesongin aikana 20 000 fm, eli 222 fm päivässä. Hakkaajat Iivari Rantakallio, Paavo Saari ja Adam Pitkänen ovat tehneet itsesitoumukset hakata kukin 1440 fm sesongin aikana, hakkaajat Arttur Rosengren, Toivo Viljakainen ja Einar Gelberg ovat sitoutuneet hakkaamaan 1700 fm sesongin aikana ja Väinö Seppälä 1620 fm. Kasauksessa ovat Yrjö Karjalainen, Mikko Kalinin, Huoti Kusmin ja Arhippa Kusmin sitoutuneet kasaamaan kukin 2000 fm, Vladimir Karhu 1800 fm ja Aulis Salminen 1280 fm.

Tshirkka-Kemin punktin metsätyöläiset yhtyivät kilpailuun

Tshirkka-Kemin metsäpunktin (Kemin rajoni) työläiskollektiivi yhtyi joulukuun 1 p. alkaneeseen stahanovilaiseen dekaadiin SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien merkeissä, saavuttaakseen entistä suurempia työntuloksia:

Hakkuussa sitouduttiin saavuttamaan keskimääräinen työntuottavaisuus 12 fm 9 fm sijasta. Jokainen päivä ajetaan 2.600 fm. Sitouduttiin täyttämään päivän normi 135—150 %.

Samalla järjestetään brigadien välinen sosialistinen kilpailu.

Tuhansikkoja on punktilla 46 henkilöä. Kaikki tuhansikot lupautuivat työskentelemään stahanovilaisesti, että voidaan täyttää vuoden IV kvarttaalin plaani määräaikaan mennessä.

Haastettiin sosialistiseen kilpailuun Päävaaran metsätyöläiset.

Kaadereiden kasvattaminen on laiminlyöty

Viime talvena, helmikuun 23 päivänä toimitti silloinen sovhoosi N:o 2 tirehtööri Kräkin työläisten eroittamisen. Syyksi eroittamiseen sanottiin olevan se, että on muka liikaa työvoimaa. Tosiasia on kuitenkin se, että heti eroittamisen jälkeen otettiin uutta työvoimaa. Maaliskuussa kun traktoristit sanoivat itsensä irti, ei tirehtööri tästä mitään välittänyt. Kun sitten irtisanomisajan loppuun kuluttua traktoristit jäivät töistä pois, niin nosti tirehtööri Kräkin siitä suuren melun. Päivä kaksi riideltiin ja sen jälkeen traktoristit saivat lopputilin. Uusille traktoristeille jo ensimmäisenä päivänä sattui niin, että yksi traktori oli jäädä metsään. Kun sitten tarkastettiin traktorin seisottumisen syitä, niin huomattiin, että voitelunaineen puutteessa oli kone kuumentunut niin, että traktorin koko takaosa oli särkynyt.

Remontin viipymisen ja kykenevien traktoristien puutteessa sovhoosissa kevätkylvöt myöhästyivät ja siitä aiheutui alhainen sato, varsinkin vihannesviljelyksessä.

Työvoiman puutteessa viipyi heinänteko niin, että plaani jäi täyttämättä.

Sitten asetettiin sovhoosin tirehtööriksi **Vlasov.** Ensitöikseen Vlasov suoritti työläisten eroittamisia. Hän piti työläisiä toisarvoisissa töissä ja työvoiman vähyyden tähden vilja pääsi varisemaan maahan. Peruna tuli niin huonosti kaivetuksi, että kaivaminen täytyi suorittaa uudestaan. Kaalin korjuu oli vielä lokakuun 27 päivä kesken.

Yllämainitunlainen suhtautuminen kaadereihin on saattanut sovhoosi N:o 2 enemmän tai vähemmän satunnaisen ja osittain ammattitaidottoman työvoiman varaan.

Metsätyöt, jotka raivauksen ja metsän puhdistuksen yhteydessä piti suorittaa, ovat alkamatta.

Vastaavien elimien on tarkastettava sovhoosi N:o 2 johtajan menettely ja saatava hänet järjestykseen, sillä Vlasovin hutiloiminen on muodostunut työskentelyn jarruksi.

P. Manninen.

Kesäjoen traktoribaasan kulttuurityöstä

Entisen Olympian traktoribaasan tilalle elokuussa v. 1937 järjestettiin Tunkuar lespromhoosin punkti, jossa puutavaran ajossa tulee työskentelemään traktorikolonna.

Tällä kertaa punktilla työskentelee jo yli 100 työläistä. Lähipäivinä, ajon alettua, työvoimamäärä nousee noin 250 henkeen.

Punktilla on punanurkka ja kirjastohuoneistot kaaderikylässä ja metsässä. Siis kaikki mahdollisuudet ovat kulttuurijoukkotyön suorittamiseen, mutta mikään järjestö ei ota velvollisuudekseen sen järjestämistä.

Sorokan metsä- ja uittotyöläisten ammattiliiton piirikomitea jätti kesän ajaksi inventarion huollottomaksi: 4 patefonia on yksityisten käytössä, levyt ovat huonolla hoidolla menneet mitättömiksi ja soittovälineet ovat teillä tietämättömillä. Klubilta on näyttämön esirippu kadonnut ja kirjastosta kirjat kannettu yksityiskäyttöön. Radiosolmu on myöskin rikottuna ja toimettomana.

Tunkuan rajonin metsä- ja uittotyöläisten rajonikomitea ja Rono kulttuuriplaania tehdessään huomioivat myös Kesäjoen punktin kulttuuripalveluksella järjestämisen. Asian käytännöllinen puoli jäi metsä- ja uittotyöläisten liiton rajonikomitealle, jolla oli riittävästi varoja kaluston ja kirjallisuuden ostamiseen, sanomalehdillä varustamiseen ja 1—2 kulttuurityöntekijän sekä 1 lukutaidon opettajan palkkaamiseen.

Yli kahden kuukauden ajan on Tunkuan ja Sorokan ammattiliiton rajonikomiteoita vaadittu järjestämään kulttuurityö. Sorokassa esitetään, että se kuuluu Tunkuan rajonikomitealle. Tunkua puolestaan väittää sen kuuluvan Sorokalle koska metsä- ja uittotyöläisten liiton aluekomitea ei ole vielä kysymystä ratkaissut. Ammattiliittojen aluekomiteaan on lähetetty päätöksiä ja yksityiskirjeitä, mutta aluekomitea vaikenee. On jo käännytty NKP(b):n Tunkuan ja Sorokan rajonikomiteoiden puoleen — tähän saakka tuloksettomasti.

Täten on Kesäjoen punkti järjestöjen huolenpidon ulkopuolella. Ammattiliittotoimintaa ei ole. Sanomalehtiäkään ei tule kuin muutamia kappaleita yksityistilaajille, joita vuorostaan posti pidättää, ettei niitä saa muuten kuin käymällä useampia kertoja kysymässä tilauskuitin kanssa postissa. Kulttuuritoimintaa ei ole.

Tilanne tällaisenaan ei saa pitemmälle jatkua. Tämä osoittaa byrokratimaista suhtautumista ja rikollista velvollisuuksiensa kiertämistä asianomaisten ammattiliittoelimien taholta.

H. Gröhn.

Kolhosnikka Koktev pidätti spionin

Voroshilovista tiedoitetaan, että Molotovskin rajonin kolhosnikka I. A. Koktev, oltuaan puunhakkuussa neljän kilometrin päässä Fadejevkan kylästä metsässä, huomasi tuntemattoman, joka kulki rajalta päin. Epäillen tuntematonta Koktev vaati häntä pysähtymään, mutta ensinmainittu yritti paeta. Heristellen kirveellä Koktev hyökkäsi tuntemattoman jälkeen ja pian tapasi hänet. Rajakomendatuurissa todettiin, että Koktev oli pidättänyt erään ulkovaltion spionin.

Valppaudesta ja itseuhrautuvaisuudesta kolhosnikka Koktev on palkittu.

("Tiho-okeanskaja pravda").

Mekanisoidun ajon tilanteesta

Mekanisoidussa ajossa Juzhkarelles-trusti on täyttänyt IV kvarttaalin plaanista joulukuun 1 p. mennessä 22 % ja vuoden 1937 plaanista 41,8 %. Autobaasat ovat täyttäneet IV kvarttaalin plaanista 33,6 % ja vuosiplaanista 60,5 %.

Ylläesitetyt numerot osoittavat, että Juzhkarelles-trusti ei ole kyennyt täyttämään puolueen ja hallituksen asettamaa realista talouspoliittista tehtävää.

Mikä on syynä, että tilanne on tällainen mekanisoidussa ajossa? Mahdollisuudet ovat olemassa, mekanismeja ja ammattitaitoisia ihmisiä on riittävästi. Missä sitten on syy, että vuosiplaani on täytetty joulukuun 1 p. mennessä vain 41,8 % ja IV kvarttaalin plaani 22 %?

Kun otamme mekanismien käytön esim. IV kvarttaalin ajalla, niin se osoittaa, että Juzhkarelles-trusti ja sen alaiset baasat eivät ole kyenneet käyttämään läheskään kaikkia mekaanisia ajoneuvoja. Autoja on Juzhkarellesin viidellä baasalla 95, mutta niistä on ollut ajossa IV kvarttaalin ajalla vain 34 autoa. Siis mekanismeista on käytetty plaania edellyttävässä perustehtävässä vain 35,8 %. Autot, jotka ovat olleet ajossa, ovat lähimain täyttäneet niille asetetun tehtävän, koska 35,8 % autoista on täyttänyt IV kvarttaalin plaanista 33,6 %. Tämä osoittaa, että puolueen ja hallituksen asettama tehtävä on realinen. Traktoribaasoilla on tilanne vieläkin huonompi. Neljällätoista traktoribaasalla on 170 traktoria, mutta niistä on käytetty ajossa vain 29 traktoria, juontauksessa 11 ja manöveerauksessa 5 traktoria. Siis varsinaisessa perustehtävässä on käytetty koko traktorimäärästä vain 26,5 %.

Herää kysymys, missä on suurin osa autoista ja traktoreista? Autoista oli IV kvarttaalin ajalla remontissa 31 autoa, muissa töissä 22 ja seisokissa 8 autoa. Traktoreista oli remontissa 51, seisokissa 45 ja muissa töissä 29, loput 11 juontauksessa ja 5 manöveerauksessa.

Tilanne ei ole toisillakaan auto- ja traktoribaasoilla paljon parempi. Ylläesitetty lyhyesti osoittaa tilanteen Juzhkarellesin systeemissä. Se yhtäältä esittää syyn siihen miksi trusti on täyttänyt vuosiplaanista vain 41,8 % ja IV kvarttaaliplaanista 22 %.

Edelleen on mainittava, että Juzhkarellesin systeemissä ei ole arvossa stahanovilainen liike ja sosialistinen kilpailu. Työläisten aktiivisuus ja initsiatiivi ei paljon liikuta trustin johtoa ja useiden baasojen johtajia. Useilla baasoilla vallitsee konkreettisen johdon asemesta kanslia- ja direktiivijohto. Stalinilainen tunnus, huolenpito ihmisistä, ei ole arvossa. Asuntokysymys, elintarpeilla varustelu, ammattivaatetuksen hankinta ja kulttuuristen elinolojen järjestäminen ei saa trustin johdon ja baasojen johtajien taholta läheskään sitä huomiota mikä niille kuuluu.

Juzhkarellesin johdon ja baasojen johtajien on opittava viimeinkin käsittämään konkreettisen, jokapäiväisen operatiivisen johdon merkitys. On jo aika käsittää se, mikä rajaton voiman ja initsiatiivin lähde on työläiskollektiivin aktiivisuus. Mutta se ei tule esille ilman työtä, ilman bolshevistista kritiikkiä ja itsekritiikkiä, ilman stahanovilaisen liikkeen ja sosialistisen kilpailun todellista kehittämistä. Karjalan metsissä on tuhansia parhaimpiin kuuluvia ihmisiä, ne on löydettävä, organisoitava ja innostettava, mutta se merkitsee, että on pidettävä yllä lujat yhteydet näihin ihmisiin, niistä on huolehdittava ja on kuunneltava "pieniäkin" ihmisiä. Tämä asettaa suuren työn ei vain trustin johdon ja baasojen johtajien eteen, vaan ennenkaikkea puolue- ja ammattiliittojärjestöjemme eteen.

K. Haka.

Sovettiliiton lehdistön palstoilta

Nenetskin okrugaan tullaan säännöllisesti lähettämään filmejä

Narjan-Mariin perustetaan vakituinen konttori, joka lähettää säännöllisesti filmejä kaukaisiin tunturipaikkoihin ja saarilla asuville paikkakuntalaisille.

"Rossnabfilmin" Arkangelin konttori lähetti Narjan-Mariin suuren joukon filmejä. Jo ennen uuttavuotta tunturiasukkaat näkevät filmit "Sovettisynnyinmaan puolesta", "Pugatshev" ja "Lenin v Oktjabre".

("Pravda Severa")

Puna-armeijalaiset pidättivät spionin

Leningrad, 29. Osaston komentaja tov. Ivanov ja puna-armeijalainen tov. Grishin istuivat kaupungin puiston penkillä ja olivat kiintyneinä toverilliseen keskusteluun. Silloin puistokäytävää pitkin lähestyi tuntematon mies. Tultuaan taistelijain luo hän istuutui samalle penkille ja tungetellen alkoi puhua heidän kanssaan. Huolettomalla sävyllä tuntematon ehdotti, että kolmisin mentäisiin ryyppäämään.

Jo alusta alkaen tämän miehen tungettelu herätti vahvasti epäluuloa, mutta puna-armeijalaiset kuitenkin "suostuivat" menemään ja poistuttuaan puistosta he pidättivät epäillyn henkilön.

Pidätetty osoittautui olevansa fasistispioni.

TIEDOITUS

Tänään, joulukuun 14 p. on Kansantaiteen talolla tov. Snon selostus teemasta:

"Kolmen agressorin salaliitto". Sisäänpääsy erikoisilla pääsylipuilla.

Pääsylippuja saa puolueorganisaattorien ja puoluekomiteain sihteerien kautta NKP(b):n Kaupunkikomiteasta.

Alkaa täsmälleen kello 5 illalla.

Selostuksen jälkeen esitetään filmi **"Lenin Lokakuussa".**

NKP(b):n Petroskoin Kaupunkikomitean propaganda- ja agitatsio-osasto.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора в ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А — 1382 Заказ № 4009 Тираж 5775